

Vejledning om afgørelser vedrørende vandindvinding og vandforsyning

UDKAST

[Serietype og nummer]

[Måned og År]

Udgiver: Miljøstyrelsen

Redaktion: Miljøstyrelsen

Grafiker/bureau: [Firmanavn]

Tryk: [Firmanavn]

Fotos:

[Fotograf/grafiker/bureau]

[Fotograf/grafiker/bureau]

[Fotograf/grafiker/bureau]

ISBN: [xxx]

Indhold

Indledning	5
Henvisninger til direktiver, love og bekendtgørelser	5
1. Anvendelsesområde	8
1.1 Lovgrundlag	8
1.1.1 Vandforsyningsloven	8
1.1.2 Vandindvindingsbekendtgørelsen	9
1.1.3 Havvandsbekendtgørelsen	9
Afgørelser efter havvandsbekendtgørelsen	10
2. Tilladelse til indvinding af havvand til drikkevand	11
2.1 Procesdiagram	11
2.2 Ansøgning efter havvandsbekendtgørelsen	12
2.3 Behandling af sager	14
2.3.1 Kommunalbestyrelsens indstilling	14
2.3.2 Miljøstyrelsens behandling	15
2.4 Afgørelse efter havvandsbekendtgørelsen	16
2.5 Tilsyn, forlængelse og bortfald	17
2.6 Klageret	17
Afgørelser efter vandindvindingsbekendtgørelsen	18
3. Generelle rammer for sager iht. vandindvindings-bekendtgørelsen	19
3.1 Overordnede sagsbehandlingsprincipper	19
3.1.1 Ansøgning og afgørelse	19
3.2 Sammenholdelse med andre planer og sammenhæng til anden lovgivning	20
3.2.1 Tilladelser efter anden lovgivning	20
3.2.2 Miljøhensyn	20
3.2.2.1 Miljøvurderingsloven	21
3.2.2.2 Naturbeskyttelsesloven	22
3.2.2.3 Natura 2000 og habitatbekendtgørelsen	23
3.2.2.4 Lov om vandplanlægning og vandrammedirektivet	23
3.3 Inddragelse af parter og interessenter	24
3.3.1 Retten til udtalelse	24
3.3.2 Partshøring og offentlighed	24
3.3.3 Klageret	25
3.4 Arealafståelser eller rådighedsindskrænkninger	26
3.4.1 Ekspropriation og erstatning	26
3.4.2 Meddelelse af påbud eller forbud	26
3.5 Indberetning og registerførelse	27
4. Tilladelse til vandindvinding og vandindvindingsanlæg	28
4.1 En væsentlig udbedring eller ændring	29
4.1.1 Særligt for erstatningsboringer	30
4.2 Procesdiagram	30
4.2.1 Tilladelse til vandindvinding	30
4.3 Ansøgning og afgørelse	31
4.3.1 Ansøgning om foreløbig tilladelse	31
4.3.2 Behandling af sager om foreløbig tilladelse	32
4.3.3 Afgørelse om foreløbig tilladelse	32
4.3.4 Ansøgning om endelig tilladelse	33

4.3.5	Behandling af sager om endelig tilladelse	34
4.3.6	Afgørelse om endelig tilladelse	34
4.3.7	Særlige vilkår	35
5.	Korttidstilladelser	37
5.1	Betingelser for korttidstilladelser	37
5.1.1	Ekstraordinære vejsituationer	37
5.1.1.1	DMI's tørkeindeks	38
5.1.2	Grundvand fra eksisterende vandindvindingsanlæg	38
5.1.3	Vanding af landbrugsafgrøder	38
5.2	Procesdiagram	38
5.3	Forberedelse af sagsbehandlingen	39
5.4	Ansøgning om korttidstilladelse	39
5.5	Behandling af sager	40
5.5.1	Partshøring og offentlighed	40
5.6	Afgørelse om korttidstilladelse	40
5.7	Tilsyn og indberetning	41
5.8	Klageret	41
6.	Tilladelse til bortledning mv. af grundvand	42
6.1	Procesdiagram	42
6.2	Ansøgning om tilladelse til bortledning mv. af grundvand	43
6.3	Behandling af sager	43
6.4	Afgørelse om tilladelse til bortledning mv. af grundvand	44
6.4.1	Særligt om erstatning	44
7.	Planer for ændringer i vandforsyningsstrukturen	46
7.1.1	Plan for oprettelse af en almen vandforsyning	46
7.1.2	Inddragelse af ejendomme under almene vandforsyninger	46
7.2	Procesdiagram	47
7.3	Behandling af sager om inddragelse af ejendomme under almene vandforsyninger	47
7.4	Afgørelse om inddragelse af ejendomme under almene vandforsyninger	48
7.5	Særligt om erstatning og tilskud	49
8.	Afgørelser om inddragelse af vandindvindingstilladelser og om forsyningspligt mv.	50
8.1	Behandling og afgørelse i sager	50
8.2	Tilbagekaldelse af indvindingstilladelser	51
8.3	Udvidelse af ikke-almene vandforsyningers forsyningspligt inden for samme bebyggelse	51
8.4	Udvidelse af almene vandforsyningers forsyningsområde	51
8.5	Udbygning af almene vandforsyninger	52
8.6	Påbud om samarbejde mellem almene vandforsyninger	52
Bilag		53
Bilag 1: DMI referenceværdier til vurdering af ekstraordinære vejsituationer		54

Indledning

I forbindelse med ændringen af *bekendtgørelse om vandindvinding og vandforsyning* i 2025 blev det besluttet, at *Cirkulære nr. 64 af 28. januar 1980 om vandindvinding og vandforsyning* (herefter 'cirkulæret') skal ophæves. Da cirkulæret har været den hidtidige 'køgebog' for processerne vedrørende tilladelser efter vandforsyningsloven, er der opstået et behov for at udarbejde en opdateret vejledning til bekendtgørelsen. Derfor har denne vejledning til formål at bistå kommunerne i deres administration af en række sagstyper reguleret af bekendtgørelsen. Vejledningen lægger desuden vægt på almindelige regler i forbindelse med behandling af de relevante sagstyper samt den gode sagsgang.

I 2024 blev *bekendtgørelse om indvinding af vand til drikkevandsforsyning gennem afsaltning af havvand, om indvinding af grundvand og overfladevand til iblanding heri og om vandforsyningsansøgning til brug herfor* (herefter havvandsbekendtgørelsen) offentliggjort. Vejledning til denne bekendtgørelse inkluderes også i denne vejledning.

Det er de seneste år blevet sværere at opnå tilladelse til især store indvindinger, grundet de mange forskellige hensyn der skal tages til natur- og miljøbeskyttelsesinteresser. Vejledningens formål er derfor også at give kommunerne et godt udgangspunkt for deres administration af tilladelser vedrørende drikkevandsforsyning, samt at give de vandforsyningsselskaber, der ansøger om tilladelse, uddybende forklaringer af de krav der stilles i forbindelse med ansøgningen, samt forståelse for myndighedernes administrative processer ifm. behandlingen af deres ansøgning.

Bekendtgørelserne omfatter kun behandlingen af de omfattede sagstyper i sager i 1. instans. Der er således - som hidtil - ikke fastsat regler om behandlingen af sager, der er påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Regler om klagesagers behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet er givet ved bekendtgørelse nr. 131 af 30. januar 2017 af forretningsorden for Miljø- og Fødevareklagenævnet.

I forbindelse med offentliggørelsen af denne vejledning ophæves ligeledes Miljøstyrelsens *vejledning nr. 9807 af 1. juli 2019 om korttidstilladelser til vandindvinding*, da der er et overlap mellem de to vejlednings emner. Vejledning om korttidstilladelser indarbejdes i denne vejledning.

Henvisninger til direktiver, love og bekendtgørelser

Der henvises i denne vejledning og det tilhørende notat til følgende centrale love og bekendtgørelser.

EU Direktiver og konventioner

- **Drikkevandsdirektivet** – Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand (omarbejdning)
- **Vandrammedirektivet** – Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger
- **Fuglebeskyttelsesdirektivet** – Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (kodificeret udgave)
- **Habitatdirektivet** – Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter
- **VVM-direktivet** – Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

Lovbekendtgørelser

- **Vandforsyningsloven** – Bekendtgørelse af lov om vandforsyning m.v. (LBK. nr. 1149 af 28/10/2024)
- **Miljøbeskyttelsesloven** – Bekendtgørelse af lov om miljøbeskyttelse (LBK. nr. 1742 af 22/12/2025)
- **Miljøvurderingsloven** – Bekendtgørelse af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) (LBK nr. 4 af 03/01/2023)
- **Miljømålsloven** – Bekendtgørelse af lov om miljømål m.v. for internationale naturbeskyttelsesområder, (LBK nr. 692 af 26/05/2023)
- **Naturbeskyttelsesloven** – Bekendtgørelse af lov om naturbeskyttelse (LBK nr. 927 af 28/06/2024)
- **Vandplanlægningsloven** – Bekendtgørelse af lov om vandplanlægning (LBK nr. 126 af 26/01/2017)
- **Forvaltningsloven** – Bekendtgørelse af forvaltningsloven (LBK nr. 433 af 22/04/2014)
- **Vandsektorloven** – Bekendtgørelse af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (LBK nr. 265 af 06/03/2025)

Bekendtgørelser

- **Vandindvindingsbekendtgørelsen** – Bekendtgørelse om vandindvinding og vandforsyning (BEK. nr. 867 af 20/06/2025)
- **Havvandsbekendtgørelsen** – Bekendtgørelse om indvinding af vand til drikkevandsforsyning gennem afsaltning af havvand, om indvinding af grundvand og overfladevand til iblandning heri og om vandforsyningsanlæg til brug herfor (BEK. nr. 1274 af 31/10/2025)
- **Habitatbekendtgørelsen** – Bekendtgørelse om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter (BEK nr. 1098 af 21/08/2023)
- **Miljøvurderingsbekendtgørelsen** – Bekendtgørelse om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (BEK nr. 1608 af 09/12/2024 med senere ændringer)
- **Drikkevandsbekendtgørelsen** – Bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg (BEK nr. 1272 af 31/10/2025)
- **Indsatsbekendtgørelsen** – Bekendtgørelse om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter (BEK nr. 1669 af 08/12/2025)
- **Boringsbekendtgørelsen** – Bekendtgørelse om udførelse og sløjfning af borer og brønde på land (BEK nr. 915 af 27/06/2016)
- **Miljømålsbekendtgørelsen** – Bekendtgørelse om fastlæggelse af miljømål for vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og grundvand (BEK nr. 1668 af 08/12/2025)
- **Jordvarmebekendtgørelsen** – Bekendtgørelse om jordvarmeanlæg (BEK nr. 240 af 27/02/2017)
- **Spildevandsbekendtgørelsen** – Bekendtgørelse om spildevand og spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 (BEK nr. 1446 af 27/11/2025)
- **Vaskepladsbekendtgørelsen** – Bekendtgørelse om påfyldning og vask m.v. af sprøjter til udbringning af plantebeskyttelsesmidler (BEK nr. 1401 af 26/11/2018)

Cirkulærer, vejledninger mm.

- Cirkulære om vandindvinding og vandforsyning (CIR nr. 64 af 28/02/1980)
- Vejledning om korttidstilladelser til vandindvinding, Miljøstyrelsen (VEJ nr. 9807 af 01/07/2019)
- Vejledning om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) (VEJ nr. 9093 af 21/02/2024)
- Habitatvejledningen, Miljøstyrelsen december 2020
- Vejledning om naturbeskyttelseslovens § 3-beskyttede naturtyper (VEJ nr. 10226 af 19/12/2019)
- Vejledning om borer og brønde på land, Naturstyrelsen 2013.

- Vejledning om videregående vandbehandling, Miljøstyrelsen, vej. nr. 38, oktober 2019

UDKAST

1. Anvendelsesområde

1.1 Lovgrundlag

Anvendelsesområdet for denne vejledning er vandindvindingsbekendtgørelsen og havvandsbekendtgørelsen.

De to bekendtgørelser fastsætter i medfør af vandforsyningslovens kapitel 4, 5, 6 og 8 regler om behandling af de konkrete sagstyper nævnt i Tabel 1.

Tabel 1. Oversigt over de sagstyper der er beskrevet i denne vejledning.

Vandindvindingsbekendtgørelsen	Havvandsbekendtgørelsen
Sager om tilladelse til vandindvinding og til anlæg i forbindelse med vandindvindingen, jf. vandforsyningslovens § 18 og § 21.	Sager om indvinding af vand til drikkevandforsyning gennem afsaltning af havvand og indvinding af grundvand og overfladevand til iblanding af afsaltet havvand jf. vandforsyningslovens § 25.
Sager om tilladelse til bortledning mv. af grundvand, jf. vandforsyningslovens § 26 og § 27.	
Sager om inddragelse af ejendomme under almene vandforsyninger, jf. vandforsyningslovens § 29.	
Sager om korttidstilladelser til vandindvinding, jf. vandforsyningslovens § 18.	
Sager om tilbagekaldelse af vandindvindingstilladelser jf. vandforsyningslovens § 32 og om forsyningspligt mv. jf. vandforsyningslovens § 45, stk. 1, pkt. 2, § 45, stk. 4, § 47 og § 48 stk. 1 og 2.	

1.1.1 Vandforsyningsloven

Vandforsyningsloven har som formål at sikre en hensigtsmæssig udnyttelse og beskyttelse af vandforekomsterne, at sikre en planmæssig vandforsyningsudbygning og -drift samt at sikre, at drikkevandet har en tilstrækkelig kvalitet.

Ved administrationen af loven skal der lægges vægt på vandforekomsternes omfang, på befolkningens og erhvervslivets behov for en tilstrækkelig og kvalitetsmæssigt tilfredsstillende vandforsyning, på miljøbeskyttelse og naturbeskyttelse, herunder bevarelse af omgivelsernes kvalitet, samt på anvendelse af råstofforekomster.

Vandforsyningsloven beskriver, hvordan kommunalbestyrelserne i deres kommune skal planlægge udnyttelsen og beskyttelsen af vandforsyningen og de vandressourcer, som forsyningen afhænger af. Vandforsyningsloven beskriver ikke den generelle beskyttelse af vandforekomsterne - det fremgår af bl.a. vandplanlægningsloven og miljøbeskyttelsesloven. Vandforsyningsloven beskriver heller ikke planlægning og beskyttelse af vandmiljøet (herunder grundvand) – det fremgår bl.a. af miljømålsloven.

Beføjelser efter loven er generelt fordelt mellem kommunalbestyrelserne og miljøministeren. Flere af miljøministerens beføjelser er dog bemyndiget til Miljøstyrelsen.

Vandforsyningslovens § 6 indeholder derudover en mulighed for, at miljøministeren efter forhandling med KL (Kommunernes Landsforening) kan bestemme, at beføjelser, der efter vandforsyningslovens kapitel 6 og 8 er henlagt til ministeren, kan udøves af kommunalbestyrelsen, når der foreligger vandforsyningsplaner for kommunen vedtaget efter vandforsyningslovens § 14.

1.1.2 Vandindvindingsbekendtgørelsen

Vandindvindingsbekendtgørelsen har siden dens første offentliggørelse i 1980 reguleret behandlingen af sager om tilladelser til vandindvinding og til etablering af vandindvindingsanlæg, samt tilladelser til væsentlige udbedringer og ændringer af vandindvindingsanlæg. Dette inkluderer også vandbehandlingsanlæg og beholder- og udpumpningsanlæg. Derudover regulerer bekendtgørelsen også tilladelser til bortledning mv. af grundvand, samt andre afgørelser om ændring af vandforsyningens struktur mv.

Med få undtagelser er kommunalbestyrelsen bemyndiget til at træffe afgørelser vedrørende vandindvinding og vandforsyning efter denne bekendtgørelse, med hjemmel i vandforsyningslovens § 18 § 20, § 21, § 26, § 27, § 29, § 32, § 45, § 47 og § 48.

1.1.3 Havvandsbekendtgørelsen

Havvandsbekendtgørelsen blev introduceret i 2024, og har til formål at regulere behandlingen af sager vedrørende indvinding og anvendelse af havvand til drikkevandsformål. Ligesom vandindvindingsbekendtgørelsen regulerer den således tilladelser til vandindvinding og til etablering af vandindvindingsanlæg, samt tilladelser til væsentlige udbedringer/ændringer af vandindvindingsanlæg.

I modsætning til vandindvindingsbekendtgørelsen er det ikke kommunalbestyrelsen der er bemyndiget til at træffe afgørelse i disse sager. I stedet må indvinding efter denne bekendtgørelse ikke ske uden tilladelse fra miljøministeren, jf. vandforsyningslovens § 25. Kompetencen til behandling af sagerne er henlagt til Miljøstyrelsen ved bekendtgørelse nr. 1514 af 25. juni 2021 om delegation af opgaver og beføjelser til Miljøstyrelsen.

Afgørelser efter havvandsbekendtgørelsen

UDKAST

2. Tilladelse til indvinding af havvand til drikkevand

Det har i Danmark været nødvendigt at muliggøre indvinding af havvand til drikkevand, da der i nogle områder af landet er en knap grundvandsressource, samt problemer med at overholde drikkevandskvaliteten. Ved at muliggøre indvinding af havvand til drikkevand, er der således en anden og større ressource at trække på.

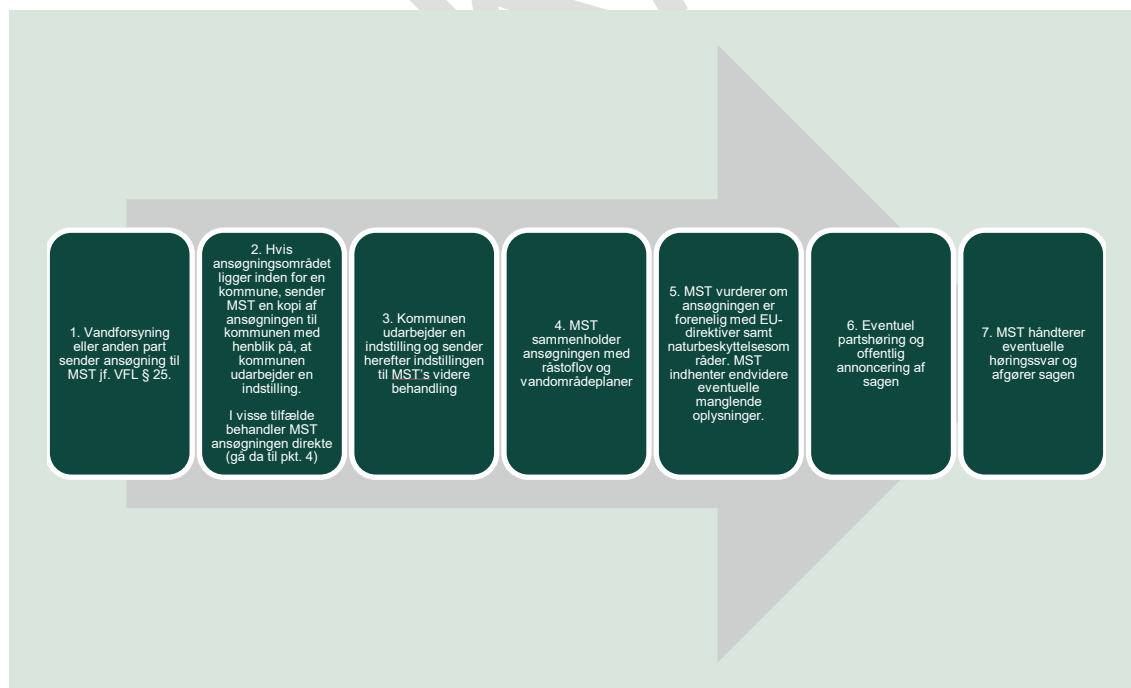
Aktører der har brug for drikkevand – det kan f.eks. være industri eller en vandforsyning – kan derfor søge om tilladelse til følgende efter havvandsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 1-4:

1. Indvinding og behandling af vand til drikkevandsforsyning gennem afsaltning af havvand
2. Indvinding af grundvand eller overfladevand til iblanding i afsaltet havvand
3. Boring til indvinding af grundvand til iblanding i afsaltet havvand
4. Etablering, væsentlig udbedring eller væsentlig ændring af vandforsyningsanlæg til brug for aktiviteter omfattet af nr. 1-3.

Efter vandforsyningslovens § 25 er det miljøministeren der giver tilladelser efter havvandsbekendtgørelsen. Miljøministerens beføjelser er uddelegeret til Miljøstyrelsen. Ansøgninger sendes elektronisk til Miljøstyrelsen på mst@mst.dk.

2.1 Procesdiagram

Proceduren for ansøgnings- og afgørelsesprocessen for tilladelser efter havvandsbekendtgørelsen kan ses på Figur 1.

FIGUR 1. Procedure for ansøgnings- og afgørelsesprocessen for tilladelser efter havvandsbekendtgørelsen.

2.2 Ansøgning efter havvandsbekendtgørelsen

Der kan sendes separate ansøgninger for hver af de fire sagstyper. En ansøgning efter nr. 1 kan desuden indeholde ansøgninger efter nr. 2-4.

En ansøgning om tilladelse skal indeholde følgende punkter jf. i havvandsbekendtgørelsens § 4:

1. Udførlig begrundelse for ansøgningen, herunder for de forsyningsmæssige problemer eller særlige geografiske forhold, der begrunder ansøgningen.

Bemærk, at en tilladelse kun gives undtagelsesvist i tilfælde, hvor der ikke kan opnås en tilstrækkelig tilladelse til indvinding af grundvand efter kapitel 4 i vandforsyningsloven. Dette kan eksempelvis være ved virksomheders behov for en større mængde drikkevand til produktion, eller hvor særlige geografiske forhold gør sig gældende. Bekendtgørelsen omfatter dog kun produktion af drikkevand og ikke indvinding til andre formål som for eksempel power-to-x, procesvand mv.

2. Den vandmængde der ønskes indvundet fra henholdsvis havvand, grundvand og/eller overfladevand.
3. Formålet med indvindingen med begrundelse for størrelsen af den ansøgte vandmængde. Det skal beskrives, hvordan forsyningsområdet forventes fastlagt, herunder hvor mange forbrugere der forventes forsynet, opdelt på forbrugskategorier, og hvilke prognoser der eventuelt foreligger for den fremtidige udvikling af området. Prognoser for den fremtidige udvikling i området kan bl.a. være angivet i kommuneplanen eller i vandforsyningsplanen.
4. Et eller flere kort over den forventede beliggenhed af:
 - a. Indvindingssteder for havvand og, såfremt der søges herom
 - b. Eventuelle indvindingssteder for grundvand eller indtagningssteder for overfladevand til iblanding af afsaltet havvand
 - c. Eventuelle andre anlæg, eksempelvis behandlingsanlæg
 - d. Forventet indvindingsområde
 - e. Eventuelle observationsboringer og stationer for måling af vandstand og vandføring
 - f. Det eventuelle forsyningsområde

Oplysningerne skal indtegnes på Geodatastyrelsens kort i målforholdet 1:25.000. Der skal gives oplysning om matrikelbetegnelse for påtænkte anlæg.

5. Beskrivelse af indretningen af forventede indvindingsanlæg, der kan evt. vedlægges et diagram eller en tegning over indvindingsanlægget.
6. Redegørelse for valget af, hvor det forventede behandlingsanlæg skal placeres.
7. Beskrivelse af det forventede behandlingsanlæg. Dette skal som minimum indeholde en beskrivelse af behandlingsprocessen og begrundelse for, at anlægget vurderes at kunne fremstille drikkevand ud fra givne råvandskvaliteter.
8. Redegørelse for, hvordan eventuelt koncentrat fra behandlingsanlæg skal håndteres, hvordan eventuelt skyllevand fra behandlingsanlæg skal afledes, og hvordan eventuelt udfældet slam fra behandlingsanlæg skal behandles.
9. Dokumentation for råvandskvaliteten af de valgte vandkilder (havvand, overfladevand og grundvand), herunder forventede variationer over året.

10. Hvis ansøgningen omfatter indvinding fra eksisterende borer og jf. havvandsbekendtgørelsens § 3 stk. nr. 3 skal der angives en:
- a) Kopi af indberetning til De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS) om udførte borer og jf. borebekendtgørelsen.
 - b) Analyse af råvandet. For grundvandsanlæg skal der foreligge analyser for hver boring.
 - c) Vurdering af, om det på grundlag af de foretagne prøvepumpninger og eventuelle vandføringsmålinger må antages muligt at indvinde den ansøgte vandmængde.

Hvis ansøgningen omfatter tilladelse til etablering af nye borer, skal der angives oplysninger svarende til i vandindvindingsbekendtgørelsens § 6, nr. 2-5:

- d) Angivelse af den ønskede beliggenhed af indvindingssteder og anlæg i øvrigt af det forventede indvindingsområde og af evt. observationsboringer og stationer for måling af vandstand og vandføring, indtegnet på Geodatastyrelsens kort i målforholdet 1:25.000. På tilsvarende kort indtegnes et eventuelt påtænkt forsyningsområde. Der skal gives oplysning om matrikelbetegnelse for anlægget.
- e) Skønsmæssig angivelse af mulighederne for at indvinde den ansøgte vandmængde og af følgevirkninger af indvindingen. Endvidere om muligt oplysning om den pågældende vandtypes egnethed til formålet.
- f) For grundvandsindvinding: Oplysning om forurenende forhold, som ansøgeren er bekendt med inden for indvindingsområdet.
For indvinding af overfladevand; Oplysning om væsentligt forurenende forhold, som ansøgeren er bekendt med ved og ovenfor indtagningsstedet.
- g) Angivelse af arealer, brugsrettigheder mv., der eventuelt må erhverves ved ekspropriation, herunder ejer- og brugerforhold, oplysninger om matrikelbetegnelse og fornødent kortmateriale.

På baggrund af ansøgning om etablering af borer gives en foreløbig tilladelse til etablering af borerne svarende til en foreløbig indvindingstilladelse efter vandindvindingsbekendtgørelsens § 13, stk. 1. Når oplysningerne efter punkt 10, nr. a-c, foreligger indsendes disse som ansøgning om endelig tilladelse til borerne.

11. Hvis en almen vandforsyning ansøger skal følgende vedlægges:

Planer over udformning af ledningsnettet med angivelse af materialer, dimensioner og trykzoner. Endvidere regulativ eller udkast til regulativ, eventuelt med tilhørende takstblad, og vedtægter.

Kommunen skal i forbindelse med indstillingen godkende regulativ og takstblad. For så vidt angår arealer der ligger udenfor en kommune, er det den kompetente myndighed (f.eks. Forsvarsministeriet ved Ertholmene) der kan godkende regulativ og takstblad.

12. Angivelse af arealer, brugsrettigheder mv., der eventuelt er nødvendige at erhverve ved ekspropriation, herunder ejer- og brugerforhold, oplysning om matrikelbetegnelse og fornødent kortmateriale.
13. Liste over alle grundejere og brugere samt eventuel kontaktperson i kommunen, som ansøgeren ønsker inddraget i sagens behandling.
14. Oplysning om andre tilladelser, der skal gives af kommunalbestyrelsen og som er nødvendige for at gennemføre projektet. Det kan eksempelvis være bygge- og anlægstilladelser, spildevandstilladelser, miljøscreeninger eller -godkendelser.

15. Skønsmæssig angivelse af mulighederne for at indvinde den ansøgte grund- eller overfladevandsmængde og af følgevirkninger af indvindingen samt en vurdering af den pågældende vandtypes egnethed til formålet.
16. Oplysning om forurenende forhold som ansøger er bekendt med, afhængigt af om der ansøges om:
 - a) indvinding af havvand: forurenende forhold ved indvindingsstedet
 - b) indvinding af grundvand til iblanding i afsaltet havvand: forurenende forhold ved og ovenfor indvindingsområdet.
 - c) indvinding af overfladevand til iblanding i afsaltet havvand: forurenende forhold ved og ovenfor indtagningsstedet.
17. Hvis ansøgningen omfatter etablering, væsentlig udbedring eller væsentlig ændring af vandindvindingsanlæg, herunder udførelse af erstatnings- eller suppleringsboringer, skal ansøgningen udover de oplysninger, som er nævnt i havvandsbekendtgørelsens § 4 og listet ovenfor, indeholde en teknisk, økonomisk og miljømæssig redegørelse for valget af indvindingssted og vandbehandling, jf. havvandsbekendtgørelsens § 6.

Vær opmærksom på at listen ikke er udtømmende og at andre informationer kan være relevante for sagens behandling. Dette kan f.eks. være økonomiske vilkår.

En ansøgning om tilladelse til forøget indvinding fra et bestående anlæg, skal indeholde punkterne 1-17, som nævnt ovenfor, jf. havvandsbekendtgørelsens § 5.

2.3 Behandling af sager

Når Miljøstyrelsen modtager ansøgningsmaterialet, fremsender styrelsen en kopi af dette til kommunalbestyrelsen i den kommune, som det ansøgte indvindingsanlæg er beliggende inden for. I den forbindelse anmoder styrelsen om, at kommunalbestyrelsen forholder sig til ansøgningen og udarbejder en indstilling. Miljøstyrelsen fastsætter en frist for, hvornår indstillingen skal være udarbejdet, jf. § 7, stk. 4, i havvandsbekendtgørelsen.

I visse tilfælde fremsendes sagen ikke til en kommunalbestyrelse, dette er tilfælde hvor indvinding mv. ikke finder sted i en kommune eller i tilfælde hvor der søges om tilladelse til væsentlige udbedringer eller væsentlige ændringer af bestående vandbehandlings-, beholder- eller udpumpningsanlæg uden forøget indvindingsret. I disse tilfælde træffer Miljøstyrelsen afgørelse i sagen alene på baggrund af ansøgningen, jf. havvandsbekendtgørelsens § 8 og § 9.

2.3.1 Kommunalbestyrelsens indstilling

Ved modtagelse af ansøgningsmaterialet skal kommunalbestyrelsen forholde sig til, om sagen er tilstrækkeligt oplyst. Hvis dette ikke er tilfældet kan kommunalbestyrelsen indhente yderligere oplysninger bl.a. fra ansøgeren, jf. havvandsbekendtgørelsens § 7, stk. 2.

Bemærk, at kommunalbestyrelsen jf. havvandsbekendtgørelsens § 7 stk. 2 skal tage stilling til de samme forhold, som ved ansøgninger om indvinding af drikkevand fra grundvand eller overfladevand efter vandforsyningslovens kapitel 4. Dette vil sige at de generelle rammer for en vandindvindingsstilladelse beskrevet under kapitel 3, også er gældende i forbindelse med kommunalbestyrelsens indstilling til ansøgningen.

Hvis sagen er tilstrækkeligt oplyst, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling til Miljøstyrelsen, som skal indeholde følgende, jf. havvandsbekendtgørelsens § 7, stk. 3:

1. En redegørelse for ansøgningens forenelighed med kommuneplanen og med vandforsyningsplanen, jf. vandforsyningslovens §§ 14 og 14 a.

2. Oplysning om bygge- og anlægsarbejder, spildevandstilladelser eller miljøscreeninger eller -godkendelser, som kræver tilladelse fra kommunalbestyrelsen.
3. Udtalelser indhentet fra kommunalbestyrelser i andre kommuner, som kan antages at være interesserede i indvinding i området, herunder fra kommunalbestyrelser i kommuner, hvortil anlægget skal levere vand.
4. Oplysning om, hvorvidt det ansøgte efter kommunalbestyrelsens skøn vil indvirke væsentligt på forholdene på andre ejendomme eller foranledige problemer for et større antal personer.
5. Hvis de indhentede udtalelser jf. nr. 3 viser, at indvindingen vil have de nævnte følger jf. nr. 4, skal der inkluderes en vurdering fra kommunalbestyrelsen af, om sagen bør fremmes.

Kommunalbestyrelsen beslutter i indstillingen om sagen skal fortsætte. Indstillingen skal indsendes elektronisk til Miljøstyrelsen på mst@mst.dk.

2.3.2 Miljøstyrelsens behandling

Når Miljøstyrelsen modtager indstillingen fra kommunalbestyrelsen, sammenholder styrelsen indstillingen med ansøgningens oplysninger, jf. havvandsbekendtgørelsens § 10, stk. 1. Hvis ikke ansøgningen har været sendt til kommunalbestyrelsen, træffer Miljøstyrelsen afgørelse i sagen alene på baggrund af ansøgningen, jf. havvandsbekendtgørelsens § 8, 1. pkt.

Miljøstyrelsen vurderer, om ansøgningen er forenelig med EU-direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet for så vidt angår indretning, placering og vedligeholdelse af vandindvindingsanlæg, jf. vandforsyningslovens § 2, stk. 2, nr. 4.

Hvis der på baggrund af ansøgningen er tvivl om vandets sundhedsmæssige kvalitet, indhenter Miljøstyrelsen en udtalelse fra Styrelsen for Patientsikkerhed om vandets anvendelighed til formålet.

For så vidt angår sager, der ikke finder sted i en kommune, tager Miljøstyrelsen stilling til, om ansøgningen er forenelig med planen for råstofindvinding, jf. § 5 a i lov om råstoffer og med vandområdeplanen, jf. § 26 i lov om vandplanlægning.

Hvis Miljøstyrelsen beslutter, at sagen skal fremmes, foretages en partshøring hvis der er berørte parter der bør inddrages. Derudover annoncerer Miljøstyrelsen offentligt ansøgningen på sin hjemmeside. Havvandsbekendtgørelsens § 11, stk. 2 og 3, beskriver hvilke elementer en annoncering skal indeholde, samt de forhold der er omkring en annoncering.

Miljøstyrelsen kan endvidere beslutte, at der skal afholdes et møde omkring sagen, jf. havvandsbekendtgørelsens § 12, stk. 1. Hvis Miljøstyrelsen beslutter, at mødet skal være offentligt, vil der blive indkaldt mindst 3 uger før mødedatoen, og Miljøstyrelsen vil offentliggøre relevante dokumenter på sin hjemmeside, jf. § 12, stk. 2, 1. pkt. Efter mødets afholdelse vil der være en frist på mindst 3 uger til at gøre indsigelse mod sagen, jf. havvandsbekendtgørelsens § 12, stk. 2, 2. pkt.

Hvis projektet omfatter arealafståelser eller rådighedsindskrænkninger til fordel for vandforsyningsanlægget, skal Miljøstyrelsen i forbindelse med sagen om tilladelse sørge for, at relevante parter i sagen drøfter dette samt sørge for, at der forsøges opnået forlig mellem parterne jf. vandforsyningslovens kapitel 7. Miljøstyrelsen forhandler i den forbindelse med den eller de berørte kommunalbestyrelser, jf. havvandsbekendtgørelsens § 13.

2.4 Afgørelse efter havvandsbekendtgørelsen

Hvis Miljøstyrelsen beslutter, at der ikke kan gives tilladelse, sender styrelsen en afgørelse med et begrundet afslag til ansøger.

Hvis Miljøstyrelsen beslutter, at der kan gives tilladelse, udarbejder styrelsen en afgørelse efter vandforsyningslovens § 25, stk. 1. I forbindelse med meddelelse af tilladelsen sender styrelsen en skriftlig underretning om afgørelsen til den kommunalbestyrelse, der har udarbejdet indstillingen. Hvis der har været indhentet udtalelse fra Styrelsen for Patientsikkerhed i forbindelse med sagsbehandling, underretter Miljøstyrelsen også dem om tilladelsen.

Afgørelsen skal indeholde følgende jf. havvandsbekendtgørelsens § 14:

1. Indvindingens formål og afgrænsning af indvindingens anvendelse samt bortfald ved ændret anvendelse.
2. Den tilladte vandmængde.
3. Tilladelsens varighed, jf. vandforsyningslovens § 22. Tilladelsen kan højst vare 30 år.
4. Indvindingsstedernes beliggenhed og anlæggets indretning.
5. Indvindingens størrelse og for hvilket tidsrum, der meddeles indvindingstilladelse.
6. Hvordan indvindingen og udpumpningen fra anlæg skal måles. Det skal anføres, at Miljøstyrelsen til enhver tid kan ændre bestemmelserne herom.
7. Ved tilladelse til borer:
 - a) Den højest tilladte indvinding pr. time.
 - b) Oprettelse af nødvendige borer og eventuelt prøvepumpninger af borer.
 - c) Den tilladte sænkning af vandstanden.
8. En vurdering af indvindingens påvirkning på omgivelserne og en stillingtagen til følgerne af denne påvirkning. Det skal herunder bestemmes, hvilke undersøgelser der eventuelt skal foretages til kontrol af indvindingens følgevirkninger på grundvandsstand og vandløb, og i hvilket omfang Miljøstyrelsen kan begrænse indvindingstilladelsen som følge heraf.
9. Beskyttelsesforanstaltninger til forebyggelse af forurening af det grundvand og overfladevand, der indvindes til iblanding af afsaltet havvand, jf. §§ 22-24 a i miljøbeskyttelsesloven.
10. Fastsættelse af et kontrolprogram, herunder krav om andre undersøgelser end anført i bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.
11. Fastsættelse af krav til indberetning til Miljøstyrelsen.
12. Registrering af dato for hver opgørelse af indvindingen og den vandmængde, der er indvundet siden sidste registrering. Indberetning til Miljøstyrelsen om anlæggets årsindvinding, opgjort for tiden 1. januar til 31. december. Måling af indvindingsmængden skal ske med en måleanordning, hvis karakter til enhver tid kan bestemmes af Miljøstyrelsen. Er måleanordningen udskiftet i løbet af året, skal dette fremgå af indberetningen. Registreringen skal opbevares i 10 år og på anmodning forevises Miljøstyrelsen.
13. Hvordan evt. koncentrat fra behandlingsanlægget skal håndteres, hvordan skyllevand fra behandlingsanlægget skal afledes, og hvordan eventuel udfældet slam fra behandlingsanlægget skal behandles.
14. Anlæggets funktion i undtagelsessituationer, herunder etablering af nødstrømsanlæg og mulighed for beskyttelse mod radioaktiv forurening.
15. Angivelse af beliggenheden af indvindingssteder og behandlingsanlæg og grænserne for anlæggenes eventuelle forsyningsområder og beskyttelsesområder. Angivelsen af placeringen skal være vist på et kort fra Geodatastyrelsen i måleforholdet 1:25.000.

Endvidere skal der i afgørelsen redegøres for den måde, sagen løses på, herunder for økonomiske vilkår, og der skal fastsættes tidsfrister for gennemførelsen af løsningen og for betalingsforpligtigelserne, jf. havvandsbekendtgørelsens § 15.

Miljøstyrelsen kan fastsætte yderligere vilkår i en tilladelse, bl.a. at en tilladelse ikke må udnyttes før relevante tilladelser fra andre myndigheder foreligger, jf. havvandsbekendtgørelsens § 14, stk.

2. Indvindingstilladelsen fritager ikke ansøger for at søge om andre tilladelser, der er nødvendige for at gennemføre det ansøgte efter den øvrige lovgivning, jf. havvandsbekendtgørelsens § 19.

Hvis anlægget kun kan gennemføres, hvis der sker ekspropriation af et areal eller pålæg af en rådhedsindskrænkning, giver Miljøstyrelsen tilladelse til anlægget under forudsætning af, at tiltaget gennemføres, jf. havvandsbekendtgørelsens § 18, stk. 1. I så fald skal tilladelsen indeholde oplysninger om, hvordan tiltaget kan gennemføres, samt muligheden for at indbringe en erstatningssag ved taksationsmyndigheden for følgerne af en vandindvinding, bortledning mv. eller indgreb i indvindingsret, efter henholdsvis § 23, § 28 eller §§ 30-32 i vandforsyningsloven, jf. havvandsbekendtgørelsens § 18, stk. 2.

2.5 Tilsyn, forlængelse og bortfald

Det er Miljøstyrelsen, der fører tilsyn med vandforsyningsanlæg, der er meddelt tilladelse til efter vandforsyningslovens § 25, stk. 1, herunder tilsyn med indretning og drift af vandforsyningsanlægget, indvundne vandmængder og kvaliteten af vandet i vandforsyningssystemet, jf. vandforsyningslovens § 61.

Når en vandindvindingstilladelse bortfalder grundet udløb af tilladelsens tidsbegrænsning, jf. lovens § 22, stk. 2, skal der gives en ny tilladelse, hvis der fortsat er behov for vandindvinding, medmindre samfundsmæssige hensyn er til hinder herfor.

Hvis anlægget ophører, er det kommunalbestyrelsen, der har mulighed for at påbyde en boring sløjfet, jf. vandforsyningslovens § 36. For så vidt angår Ertholmene er det Miljøstyrelsen der har kompetencen til at påbyde en boring sløjfet.

2.6 Klageret

Miljøstyrelsens afgørelser i henhold til havvandsbekendtgørelsen kan påklages til miljøministeren, jf. havvandsbekendtgørelsens § 21.

Afgørelser efter vandindvindingsbekendtgørelsen

UDKAST

3. Generelle rammer for sager iht. vandindvindingsbekendtgørelsen

I dette kapitel beskrives de overordnede rammer for og regler om behandlingen af sager omfattet af vandindvindingsbekendtgørelsen. Dette vedrører følgende sagstyper:

- Sager om tilladelse til vandindvinding og til anlæg i forbindelse med vandindvindingen, jf. vandforsyningslovens § 18 og § 21.
- Sager om tilladelse til bortledning mv. af grundvand, jf. vandforsyningslovens § 26 og § 27.
- Sager om inddragelse af ejendomme under almene vandforsyninger, jf. vandforsyningslovens § 29.
- Sager om korttidstilladelser til vandindvinding, jf. vandforsyningslovens § 18.
- Sager om tilbagekaldelse af vandindvindingstilladelser, jf. vandforsyningslovens § 32, § 45 stk. 1, pkt. 2, § 45 stk. 4, § 47 og § 48.

Hver sagstype beskrives også nærmere i henholdsvis kapitel 4, 5, 6, 7 og 8. I de disse kapitler udbygges sagsgange og specifikke krav til de enkelte sagstyper.

De overordnede rammer som beskrives i dette kapitel følger af vandindvindingsbekendtgørelsens §§ 7-12, § 15, stk. 2-3, samt §§ 33-40.

3.1 Overordnede sagsbehandlingsprincipper

Med få undtagelser er kommunalbestyrelsen bemyndiget til at træffe afgørelser vedrørende vandindvinding og vandforsyning efter vandindvindingsbekendtgørelsen.

Ansøgninger indsendes til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor indvindingssteder ønskes placeret, og det er den pågældende kommunalbestyrelse, der træffer afgørelse om tilladelse.

Bemærk, at hvis en sag berører vandforsyningsforholdene i flere kommuner, skal der forhandles mellem kommunalbestyrelserne, jf. vandforsyningslovens § 4. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem kommunalbestyrelserne, kan sagen afgøres af Miljøstyrelsen.

3.1.1 Ansøgning og afgørelse

Vandindvindingsbekendtgørelsen opstiller krav til ansøgningers indhold, så der er et grundlag for indsamling af de minimumsoplysninger, som er relevante, at kommunalbestyrelsen inddrager i sagsbehandlingen.

Derudover er der fastsat krav til afgørelseres indhold, så det sikres, at afgørelsesmodtager får en veldokumenteret og fyldestgørende begrundelse. Bemærk dog, at kravene til både ansøgninger og afgørelser ikke er udtømmende. Afhængigt af den konkrete sag, kan der være behov for, at der indhentes supplerende oplysninger.

Kommunalbestyrelsen kan indhente yderligere oplysninger gennem ansøgeren eller på anden vis samt indhente udtalelser fra andre interesserede myndigheder, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 8 og § 19.

Afgørelser efter bekendtgørelsen skal meddeles skriftligt til ansøger eller modtager af tilladelsen, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 33, stk. 1.

Afgørelser om ændring af vandforsyningsstrukturen, jf. vandforsyningslovens § 29 og § 45, stk. 1, 2. pkt. meddeles skriftligt til de grundejere og almene vandforsyninger, som berøres af afgørelsen.

Afgørelse om ændring af vandforsyningsstrukturen, jf. vandforsyningslovens § 32, § 45, stk. 4, samt §§ 47-48, meddeles skriftligt til de almene vandforsyninger, der berøres af afgørelsen.

Efter vandindvindingsbekendtgørelsens § 33, stk. 4, skal der samtidigt ske en skriftlig underretning om afgørelsen til relevante kommunalbestyrelser, interesserede myndigheder samt privatpersoner, som kan have en individuel, væsentlig interesse i afgørelsens udstedelse. Hvis Styrelsen for Patientsikkerhed har udtalt sig i forbindelse med sagen, skal de altid underrettes.

Miljøstyrelsen skal ikke underrettes om afgørelser om tilladelser efter vandforsyningslovens § 18, § 21.

Underretning gennemføres, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 10 om offentlig annoncering. Dette er beskrevet i afsnit 3.3.2. Jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 36 er det tilstrækkeligt, at annoncering udelukkende sker på kommunens hjemmeside.

3.2 Sammenholdelse med andre planer og sammenhæng til anden lovgivning

Kommunalbestyrelsen har pligt til at sikre, at deres administration efter vandforsyningsloven ikke er i modstrid med andre lovområder. Jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 8 skal kommunalbestyrelsen derfor som det første sammenholde ansøgninger om tilladelser omfattet af vandindvindingsbekendtgørelsen med:

- godkendte eller foreslåede vandforsyningsplaner jf. § 14 og § 14 a i vandforsyningsloven.
- regionernes planer for råstofindvinding efter § 5 a i råstofloven.
- vandområdeplanen jf. § 26 i vandplanlægningsloven.

Kommunalbestyrelsen kan indhente yderligere oplysninger gennem ansøgeren eller på anden vis, for at sikre, at sagen er tilstrækkeligt oplyst til at vurdere dette.

Bemærk, at korttidstilladelser ikke er omfattet af vandindvindingsbekendtgørelsens § 8. De er i stedet omfattet af § 19, som opstiller de samme forpligtelser.

3.2.1 Tilladelser efter anden lovgivning

Jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 37 fritager en tilladelse efter bekendtgørelsen ikke ansøger for at søge om andre tilladelser, der er nødvendige efter anden lovgivning. Sager i forbindelse med vandindvinding forudsætter ofte - foruden tilladelse efter vandindvindingsbekendtgørelsen - tilladelse eller godkendelse efter andre lovbestemmelser. Blandt tilladelser i medfør af bestemmelser udenfor vandforsyningsloven kan f.eks. nævnes, at et byggeri kræver tilladelse fra kommunalbestyrelsen i medfør af byggeloven.

Bemærk, at afgørelser generelt skal indeholde oplysninger om, hvornår bygge- og anlægsarbejder, som er afhængige af afgørelsen, må udføres, jf. bekendtgørelsens § 34.

3.2.2 Miljøhensyn

Indvinding eller bortledning af vand kan have afledte effekter i forhold til natur, miljø og vandforekomster, herunder til andre vandindvinderes vandressourcer og vandkvalitet. Således skal kommunerne i forbindelse med ansøgninger om vandindvinding og vandforsyning iagttage øvrig lovgivning, herunder direktivforpligtelser.

I forhold til direktivforpligtigelser fremhæves særligt Natura 2000 - habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet, vandrammedirektivet og vandområdeplanerne samt VVM-direktivet. Direktiverne er implementeret i dansk ret. Herunder kan nævnes miljøvurderingsloven, naturbeskyttelsesloven og habitatbekendtgørelsen samt lov om vandplanlægning. Disse er beskrevet yderligere i de følgende afsnit.

Afgørelser efter vandforsyningsloven kan ikke træffes, hvis den planlagte indvinding medfører væsentlig indvirkning på miljøet, skade på internationale naturbeskyttelsesområder, forringelse af tilstanden af overfladevandområder og grundvandforekomster eller hindrer opfyldelse af fastlagte miljømål for sådanne vandforekomster. En indvindingstilladelse kræver også, at en evt. øget indvinding ikke har væsentlig indvirkning på andre ejendomme, herunder ejendommenes muligheder for at indvinde drikkevand.

Nedenfor følger en kort gennemgang af den mest væsentlige lovgivning, der skal iagttages i forbindelse med behandlingen af sager omfattet af denne vejledning. Der er ikke tale om en udførlig vejledning af de enkelte love, bekendtgørelser mv. Hensigten er at give et overblik over den væsentligste lovgivning, om muligt med henvisning til gældende vejledninger mv., samt at sikre opmærksomhed omkring de forpligtigelser, herunder direktivforpligtigelser, der følger af lovgivningen.

3.2.2.1 Miljøvurderingsloven

Reglerne om miljøvurdering har til formål at bidrage til, at der træffes oplyste og miljømæssigt bedre beslutninger, og har ophæng i VVM-direktivet. Reglerne er implementeret i dansk lov gennem miljøvurderingsloven samt miljøvurderingsbekendtgørelsen.

I miljøvurderinger arbejder man med et bredt miljøbegreb. Det betyder, at der udover de traditionelle forureningsparametre også indgår en vurdering af påvirkningerne af befolkning og menneskers sundhed, biologisk mangfoldighed (med særlig vægt på arter og naturtyper, der er beskyttet i henhold til habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet), jordarealer, jordbund, vand, luft og klima, materielle goder, kulturarv og landskabet samt samspillet mellem faktorerne.

I forbindelse med sager efter vandindvindingsbekendtgørelsen skal bygherre undersøge, om projektet er omfattet af krav om miljøvurdering. Til denne vurdering finder miljøvurderingslovens bilag 1 og 2 anvendelse.

Bemærk, at denne vurdering gælder relevante sager efter vandindvindingsbekendtgørelsen, uagtet om der er tale om en ny indvinding, en ændring eller en fornyelse af en eksisterende indvindingstilladelse¹.

Miljøvurderingslovens bilag 1 oplister projekttyper, hvor det er obligatorisk at gennemføre en egentlig miljøkonsekvensvurdering. Her er særligt følgende punkter relevante i forbindelse med afgørelser om vandindvinding:

- Punkt 11: Arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand eller kunstig tilførsel af grundvand, hvor den indvundne eller tilførte mængde vand udgør mindst 10 mio. m³/år.
- Punkt 29: Enhver ændring eller udvidelse af projekter, der er opført i dette bilag, såfremt en sådan ændring eller udvidelse i sig selv opfylder de eventuelle tærskelværdier, der er fastsat i dette bilag.

Miljøvurderingslovens bilag 2 oplister projekter, hvor den kompetente tilladelsesmyndighed som minimum skal gennemføre en screening af, om et projekt på grund af dets art, dimensioner eller

¹ Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 27. marts 2026, sagsnr. 24/01704.

placering er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. I bilag 2 vil det særligt være følgende punkter, der er relevante:

- 2 d: Dybdeboringer (projekter som ikke er omfattet af bilag 1), navnlig:
 - lii: vandforsyningsboringer.
- 10 f: Anlæg af vandveje, som ikke er omfattet af bilag 1, kanalbygning og regulering af vandløb.
- 10 j: Anlæg af vandledninger over større afstande.
- 10 m: Arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand og kunstig tilførsel af grundvand, som ikke er omfattet af bilag 1. Bemærk at EU Domstolen har i sag C-263/08, Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening, udtalt, at bestemmelsen skal tolkes bredt og ikke kun projekter, hvor vandet nyttiggøres. Grundvandssænkning er derfor også omfattet af denne bestemmelse.
- 13 a): Ændringer eller udvidelser af projekter i bilag 1 eller nærværende bilag, som allerede er godkendt, er udført eller er ved at blive udført, når de kan have væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet (ændring eller udvidelse, som ikke er omfattet af bilag 1).

Den kompetente myndighed vil typisk være kommunalbestyrelsen. Dog vil Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø (SGAV) også skulle inddrages, hvis der er tale om vandindvindingsanlæg der strækker sig over flere kommuner, jf. miljøvurderingsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 4.

I forbindelse med miljøvurderingsprocessen udføres først en VVM-screening. Her skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i miljøvurderingslovens bilag 6, heriblandt om projektet kan have en væsentlig indvirkning på naturinteresser, herunder § 3 naturtyper, bilag IV arter, naturforekomster omfattet af habitatdirektivet samt vandløb, søer, kystvande og grundvandsforekomster omfattet af vandrammedirektivet. Screeningen kan enten vise, at projektet kan gennemføres uden yderligere miljøkonsekvensvurdering, eller at der er behov for at gennemføre en egentlig miljøkonsekvensvurdering. Ved vurdering af naturpåvirkningen ifm. VVM-screeningen og den eventuelle miljøkonsekvensvurdering anvendes der ikke bagatelgrænser eller bestemte afskæringskriterier. Bemærk desuden, at hvis det ikke kan udelukkes, at projektet kan medføre en væsentlig påvirkning af miljøet, er der krav om miljøkonsekvensvurdering.

Det kan i forbindelse med miljøvurderingen endvidere være en idé at belyse de alternative muligheder der er for vandindvinding, såsom indvinding af overfladevand eller afsaltning af havvand.

Det gælder generelt for alle typer af vandindvinding, herunder også markvandingssager, at kravene til en VVM-screening, miljøvurdering og dokumentation herfor skal administreres ensartet.

Hvis der i forbindelse med en miljøvurdering af en vandindvindingstilladelse skal udarbejdes en afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 25, kan denne erstatte en tilladelse efter vandforsyningslovens § 18 jf. miljøvurderingsbekendtgørelsen.

For nærmere vejledning om miljøvurderingslovens bestemmelser omkring konkrete projekter henvises til [Vejledning til lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter \(VVM\)](#). Der kan endvidere læses mere om miljøvurdering af planer, programmer og projekter på SGAV's hjemmeside [her](#).

For konkret vejledning om vurdering af en indvindingstilladelses potentielle effekter på miljø og natur henvises der til SGAV.

3.2.2.2 Naturbeskyttelsesloven

Naturbeskyttelsesloven er implementeret iht. habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet. Det følger af naturbeskyttelseslovens § 3 at der ikke må foretages ændring i tilstanden af naturlige søer, hvis areal er på over 100 m², eller af vandløb eller dele af vandløb, der af miljøministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelsen er udpeget som beskyttede. Ligeledes må der under visse

betingelser ikke foretages ændringer i tilstanden af heder, moser og lignende, strandenge og strandsumpe samt ferske enge og biologiske overdrev. For en nærmere gennemgang af naturbeskyttelseslovens § 3, herunder administration af dispensationsmuligheden, henvises til SGAV's hjemmeside her: [Administration af naturbeskyttelseslovens § 3](#) samt [Vejledning om naturbeskyttelseslovens § 3-beskyttede naturtyper](#).

Derudover er det værd at nævne, at det jf. naturbeskyttelseslovens § 29 a gælder, at en række dyrearter - opført på bilag 3 i loven - ikke må forstyrres forsætligt med skadelig virkning for arten og bestanden. Dette betyder også, at man ikke må beskadige eller ødelægge yngle- og rasteområder for arterne.

3.2.2.3 Natura 2000 og habitatbekendtgørelsen

Natura 2000 er et netværk af beskyttede områder i EU, som har til formål at beskytte særlige naturforekomster og vilde dyre- og plantearter. Natura 2000-områder har internationalt ophæng i henholdsvis fuglebeskyttelsesdirektivet og habitatdirektivet. I dansk lov er direktiverne implementeret gennem en lang række love og bekendtgørelser, men mest centrale er naturbeskyttelsesloven, miljøbeskyttelsesloven, lov om miljømål m.v. for internationale naturbeskyttelsesområder og habitatbekendtgørelsen.

Det fremgår af habitatbekendtgørelsens § 7, stk. 9, jf. habitatbekendtgørelsen § 6, at der, før der træffes en afgørelse om tilladelse til følgende punkter vedr. vandindvinding, skal der foretages en vurdering af, om projektet i sig selv, eller i forbindelse med andre planer og projekter, kan påvirke et Natura 2000- område væsentligt.

1. Tilladelse til indvinding af grundvand og overfladevand efter vandforsyningslovens § 18 og § 20.
2. Tilladelse til etablering eller på væsentlig måde udbedring eller ændring af vandindvindingsanlæg efter vandforsyningslovens § 21.
3. Tilladelse til indvinding og afsaltning af havvand efter vandforsyningslovens § 25.
4. Tilladelse til bortledning af grundvand eller anden sænkning af vandstanden efter vandforsyningslovens § 26 og § 27.

Det betyder, at der før der træffes en afgørelse skal foretages en vurdering af, om projektet i sig selv, eller i forbindelse med andre planer og projekter, kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Hvis tilladelsesmyndigheden vurderer, at vandindvindingen vil påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område. Viser vurderingen, at projektet vil skade det internationale naturbeskyttelsesområde, kan der ikke meddeles tilladelse til det ansøgte uden en fravigelse jf. habitatbekendtgørelsens § 9. Derudover fremgår det af habitatbekendtgørelsens § 6, stk. 5, at myndigheder skal administrere bl.a. projekter, der vedrører vandindvinding og som er beliggende inden for et Ramsarområde, på en sådan måde, at myndighederne fremmer beskyttelsen af områderne. For en nærmere gennemgang af habitatbekendtgørelsen henvises til [Habitatvejledningen](#).

Hvis et projekt, der skal habitatkonsekvensvurderes, også skal screenes efter VVM-reglerne, vil screeningen munde ud i VVM-pligt, medmindre habitatforholdene allerede er afklaret. Vurderinger efter henholdsvis habitatreglerne og VVM-reglerne skal gennemføres efter hver sit regelsæt. Processerne kan dog gennemføres sideløbende, eller også kan habitatkonsekvensvurderingen indarbejdes i miljøkonsekvensvurderingen som et selvstændigt afsnit. Vurderingen skal fremgå af miljøgodkendelsen.

3.2.2.4 Lov om vandplanlægning og vandrammedirektivet

Vandrammedirektivet har overordnet til formål at forbedre og beskytte vandløb, søer, overgangsvande (flodmundinger, laguner o.l.), kystvande og grundvand i hele EU. Dette gøres ved at opstille

rammer for den administrative struktur for planlægning, gennemførelse af tiltag og overvågning af vandmiljøet, samt at fastsætte miljømål for vandmiljøet.

Vandrammedirektivet er i Danmark gennemført ved lov om vandplanlægning samt en lang række bekendtgørelser.

Det fremgår af indsatsbekendtgørelsens § 8 at myndigheder i deres administration af lovgivningen skal forebygge forringelse af tilstanden for overfladevandområder og grundvandsforekomster og at de i deres administration skal sikre, at opfyldelse af miljømålsbekendtgørelsen ikke hindres. Myndighederne må dermed kun træffe afgørelser, der medfører en direkte eller indirekte påvirkning af overfladevand eller grundvand, hvis den ansøgte aktivitet ikke medfører forringelse af overfladevandet eller grundvandsforekomstens tilstand. Hvis miljømålet for vandforekomsten ikke er opfyldt, må afgørelsen endvidere ikke hindre opfyldelse af det fastlagte miljømål. Indsatsbekendtgørelsens krav gælder også i forbindelse med meddelelsen af samtlige sager efter vandindvindingsbekendtgørelsen.

3.3 Inddragelse af parter og interessenter

Kommunalbestyrelsen har som myndighed efter forvaltningsloven pligt til at sikre nødvendig inddragelse og høring af relevante parter og interessenter. En part omfatter som udgangspunkt ansøgere og andre der har en væsentlig, direkte, retlig og individuel interesse i sagens udfald. Det kan eksempelvis være lodsejere hvis ejendom påvirkes, andre kommunalbestyrelser, regioner, forventede eller eksisterende forbrugere som påvirkes, lokale organisationer, andre interesserede myndigheder m.fl.

3.3.1 Retten til udtalelse

Jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 9 og § 20 skal kommunalbestyrelsen indhente udtalelser fra andre myndigheder og kommunalbestyrelser, som antages at have interesse i sagen. Dette skal ske tidligt i sagsbehandlingsprocessen, inden kommunalbestyrelsen beslutter, om sagen skal fremmes.

Ved interesserede myndigheder forstås berørte myndigheder i miljøvurderingslovens forstand. Således fremgår det af miljøvurderingslovens § 5, stk. 1, nr. 2, at der ved "berørte myndigheder" forstås en myndighed, som på grund af dens specifikke miljøansvar eller lokale og regionale kompetencer kan forventes at blive berørt af planen, programmet eller projektets indvirkning på miljøet.

Et eksempel på, at andre kommunalbestyrelser kan have en interesse i vandforsyningen i området, kan være, at en øget vandindvinding kan påvirke vandressourcerne i nabokommunen, eller at et anlæg skal levere vand til forbrugere i kommunen.

3.3.2 Partshøring og offentlighed

Efter forvaltningsloven har kommunalbestyrelsen pligt til at gennemføre nødvendig partshøring inden der kan træffes afgørelse i sagen.

Derudover følger det af vandindvindingsbekendtgørelsens § 10, stk. 1, at hvis kommunalbestyrelsen beslutter at sagen skal fremmes, og sagen vurderes at ville indvirke væsentligt på forholdene på andre ejendomme eller skabe problemer for et større antal personer, så skal sagen annonceres offentligt. Bemærk dog, at det kun er sager om tilladelse til vandindvinding og vandindvindingsanlæg, samt sager om inddragelse af ejendomme under almene vandforsyninger, som er omfattet kravet om annoncering. Annonceringen skal i så fald indeholde oplysninger om:

1. ansøgerens navn,
2. indvindingens formål,
3. indvindingsstedets matrikelnummer,
4. indvindingsstedets beliggenhed,

5. den påtænkte årlige indvindingsmængde, og
6. oplysning om, at enhver har ret til at komme med indsigelser mod ansøgningen over for kommunalbestyrelsen inden for en frist på 3 uger.

Annoncering kan ske udelukkende på kommunens hjemmeside, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 36.

Annoncering er ikke nødvendig, hvis sagen alene er en forlængelse af en tidligere tilladelse uden ændring af indvindingsstedet eller indvindingsmængden, og den tidligere tilladelse har været udnyttet inden for de seneste 5 år, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 10, stk. 3.

Det vil derudover ofte være nødvendigt at drøfte en sag skriftligt eller mundtligt med ansøgere eller andre parter. Derfor giver vandindvindingsbekendtgørelsens § 11 kommunalbestyrelsen ret til at bestemme, at der skal afholdes møde om sagen. Der kan også være tale om at holde offentlige møder med parterne i sager af større, lokal betydning, f.eks. i sager om tilladelse til større vandindvindinger, i sager om tvungen vandværksforsyning for et større antal ejendomme og i sager om større omstrukturering af almene vandforsyningsanlæg. Afholdelse af offentlige møder skal ske efter regler givet i vandindvindingsbekendtgørelsens § 11, stk. 2. Kommunen indkalder til møde med mindst 3 ugers frist og fremsender samtidig relevante dokumenter. Efter mødet skal de involverede parter desuden have en frist på mindst 3 uger, hvor de kan gøre indsigelser.

Bemærk, at sager om bortledning mv. og om korttidstilladelser ikke er omfattet af bestemmelserne om afholdelse af møder.

3.3.3 Klageret

De fleste afgørelser efter vandindvindingsbekendtgørelsen kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Afgørelserne kan, jf. vandforsyningslovens § 80, stk. 1, påklages af afgørelsens adressat og enhver, der må antages at have en individuel interesse i sagens udfald. Derudover har de interesseorganisationer, der er tillagt en særlig klageadgang efter vandforsyningslovens § 80, stk. 2, mulighed for at påklage en afgørelse om vandindvinding.

Der gøres opmærksom på, at afgørelser efter vandforsyningslovens § 29 og § 47, stk. 2, vedr. forsyningspligt mv., ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Det skal endvidere bemærkes, at såfremt udnyttelsen af en tilladelse forudsætter udførelse af bygge- og anlægsarbejder, må sådanne arbejder ikke påbegyndes før klagefristens udløb, jf. vandforsyningslovens § 78, stk. 3 og 4. Hvis sagen påklages, må bygge- og anlægsarbejder ikke påbegyndes før Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse foreligger.

Dette finder dog ikke anvendelse ved bygge- og anlægsarbejder til brug for indvinding efter vandforsyningslovens § 18, stk. 2. Endvidere kan kommunalbestyrelsen, jf. vandforsyningslovens § 78, stk. 3 og 4, undtage et anlæg med 1 eller 2 borer fra bestemmelsen, hvis det vil være af væsentlig betydning, at anlægget gennemføres hurtigt, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 40, stk. 2.

Miljø- og Fødevareklagenævnet kan ved behandling af en klagesag, når særlige omstændigheder taler for det, på begæring meddele tilladelse til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder, jf. vandforsyningslovens § 78, stk. 4.

Klage over afgørelser om forbud og påbud har som udgangspunkt opsættende virkning og kan således have en indflydelse på en tilladelse.

En tilladelse til yderligere indvinding fra en eksisterende boring vil ikke være omfattet af reglerne om opsættende virkning efter vandforsyningsloven, da tilladelsen ikke forudsætter udførelse af

bygge- og anlægsarbejde jf. § 78, stk. 3. På denne baggrund vil en klage over en korttidstilladelse således ikke have opsættende virkning, idet korttidstilladelser kun gives til bestående anlæg.

Kommunalbestyrelsen og Miljøstyrelsens afgørelser kan indbringes for domstolene. Dette gælder uanset om afgørelsen kan påklages til anden administrativ myndighed. Sag ved domstolene skal være anlagt inden 6 måneder efter afgørelsen er meddelt, jf. vandforsyningslovens § 81, stk. 1.

3.4 Arealafståelser eller rådighedsindskrænkninger

Hvis der skal foretages arealafståelser eller rådighedsindskrænkninger til fordel for et vandforsyningsanlæg, skal kommunalbestyrelsen sørge for, at spørgsmålet drøftes mellem relevante parter, samt at der søges opnået forlig om forholdet i forbindelse med sagen, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 12.

3.4.1 Ekspropriation og erstatning

En gennemførelse af en afgørelse i henhold til vandindvindingsbekendtgørelsen kan nødvendiggøre en ekspropriation, som kan medføre et erstatningskrav. Ekspropriationen kan både omfatte arealafståelser og rådighedsindskrænkninger, herunder påbud og forbud.

Spørgsmål om gennemførelse af ekspropriationer og ekspropriationserstatninger afgøres af kommunalbestyrelsen efter vandforsyningsloven eller miljøbeskyttelsesloven. Hvis der er uenighed om ekspropriationserstatninger afgøres dette spørgsmål af taksationsmyndigheden. Vandindvindingsbekendtgørelsen stiller krav til, at kommunalbestyrelsen sørger for, at ekspropriationsspørgsmål afklares og drøftes mellem de berørte parter, og om muligt søger forlig om ekspropriation og erstatning, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 12 og § 15, stk. 3.

Hvis et anlæg kun kan etableres ved ekspropriation eller rådighedsindskrænkning, skal det oplyses i afgørelsen, at tilladelsen gives under forudsætning af, at tiltaget gennemføres. Tilladelsen skal endvidere indeholde anvisning på, hvordan ekspropriationen gennemføres, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 34, stk. 2.

Derudover skal afgørelsen indeholde oplysning om, at erstatningsspørgsmål vedrørende følgerne af en vandindvinding, af bortledning mv., eller ved indgreb i en indvindingsret kan indbringes for taksationsmyndigheden, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 34, stk. 3.

3.4.2 Meddelelse af påbud eller forbud

I en række tilfælde vil en afgørelse medføre, at der gives påbud eller forbud. Det kan f.eks. være påbud efter miljøbeskyttelsesloven om foranstaltninger til beskyttelse af det vand der skal indvindes fra et vandindvindingsanlæg, eller f.eks. påbud om sløjfning af overflødige brønde. Hvis afgørelsen indeholder et påbud eller et forbud, har kommunalbestyrelsen pligt til at sikre, at den som påbuddet eller forbuddet rettes til er tilstrækkeligt underrettet. Ofte vil sådanne spørgsmål blive drøftet med de berørte grundejere på møder. Sker dette ikke, skal den eller de berørte grundejere underrettes og gøres bekendt med sin adgang til aktindsigt og til at udtale sig efter forvaltningsloven, før der træffes bestemmelse om påbud eller forbud, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 15, stk. 2.

Påbud og forbud skal ledsages af en frist til at efterkomme afgørelsen, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 33, stk. 2.

Hvad særligt angår beskyttelsesforanstaltninger i form af forbud mod nedsivning i en vis afstand fra et indvindingsanlæg for grundvand, jf. miljøbeskyttelseslovens § 22, er det kun nødvendigt at indkalde grundejere eller underrette dem skriftligt, hvis der på den pågældende ejendom findes et nedsivningsanlæg, som vil blive ramt af forbuddet. Har en ejendom, som vil blive omfattet af forbuddet, ikke, når sagen verserer, et sådant nedsivningsanlæg, er det ikke nødvendigt at indkalde eller underrette ejendommens ejer, idet grundejer ikke har nogen ret til at oprette et nedsivningsanlæg på ejendommen. Tænkes der etableret et beskyttelsesområde for en overfladevandindvinding, jf.

miljøbeskyttelseslovens § 23, skal de grundejere, der er berørt af beskyttelsesområdet, indkaldes eller underrettes, da beskyttelsesområdet vil gribe ind i deres lovlige råderet over ejendommen. De pågældende grundejere skal underrettes om afgørelsen i sagen, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 33, stk. 4.

Når der i en afgørelse er stillet vilkår eller givet påbud eller forbud, skal kommunalbestyrelsen jf. vandforsyningslovens § 65, stk. 2, føre tilsyn med, at vilkåret, påbuddet eller forbuddet overholdes. Konstateres der overtrædelse af vilkår, påbud eller forbud, skal kommunalbestyrelsen i medfør af vandforsyningslovens § 65, stk. 3, sørge for, at det ulovlige forhold bliver bragt til ophør, medmindre der er tale om forhold af ganske underordnet betydning. Er et påbud eller forbud ikke efterkommet inden for den fastsatte tidsfrist, kan kommunalbestyrelsen lade foranstaltningen udføre for den ansvarliges regning, jf. vandforsyningslovens § 65, stk. 4.

Efterkommer en almen vandforsyning ikke et meddelt påbud om at berigtige et ulovligt forhold, kan det ved dom pålægges den almene vandforsyning inden en fastsat tidsfrist under tvang af fortløbende bøder at berigtige forholdet, jf. vandforsyningslovens § 66, stk. 2. Der vil også kunne reageres mod en overtrædelse ved at anmelde forholdet til politiet med anmodning om at rejse tiltale, jf. vandforsyningslovens § 84, stk. 1, nr. 3 eller 4.

3.5 Indberetning og registerførelse

Kommunalbestyrelsen skal hvert år jf. vandforsyningslovens § 24 d, indberette data til databasen for grundvands-, drikkevands-, råstof-, miljø-, og geotekniske borer (Jupiterdatabasen). Kommunalbestyrelsen skal indberette følgende oplysninger vedr. vandindvinding og vandforsyning:

1. Vandindvindingsanlæg hvortil der senest den 1. januar det pågældende år, er meddelt tilladelse efter vandforsyningslovens § 20 samt den årlige tilladte indvindingsmængde.
2. Vandindvindingsanlæg omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse, og den gennemsnitlige indvindingsmængde for årene 2004-2008.
3. Vandindvindingsformålet med anlægget (virksomhedstype)
4. Ejerens CVR- eller CPR-nummer, navn og adresse
5. kommunalbestyrelsen skal senest den 15. januar indberette de nævnte oplysninger.

Kommunalbestyrelsen skal, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 38, føre register over de afgørelser, som kommunalbestyrelsen har truffet efter bekendtgørelsen.

4. Tilladelse til vandindvinding og vandindvindingsanlæg

Efter vandforsyningslovens § 18 kræves der generelt tilladelse til indvinding af grundvand og overfladevand. Der kræves efter § 21 samtidig tilladelse til de fysiske anlæg, der skal bruges til indvindingen, herunder også til væsentlig udbedring og væsentlig ændring af anlæggene. Det er kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor indvindingsstedet placeres, som har ret til at udstede disse tilladelser, jf. i vandforsyningslovens § 20 og § 21 og vandindvindingsbekendtgørelsen § 3.

Ved vandindvindingsanlæg forstås borer, brønde og andre anlæg til indvinding af vand, samt vandbehandlingsanlæg og anlæg til udpumpning fra behandlingsanlæg, herunder eventuelle rentvandsbeholdere. Årsagen til, at der kræves tilladelse til etablering af vandindvindingsanlæg er, at det skal sikres, at der kun foretages investering i et anlæg i det mest nødvendige omfang, før det er klart, at der vil blive meddelt indvindingstilladelse. Desuden giver tilladelsen mulighed for at kommunen kan føre kontrol med, at anlæggene indrettes hensigtsmæssigt. Kommunen vil hermed kunne kontrollere, at de påtænkte etableringer, udbedringer og ændringer er teknisk tilfredsstillende. Kommunen vil endvidere kunne forhindre væsentlige nyinvesteringer i ældre anlæg, hvis der i området allerede findes andre anlæg, der er tilstrækkelige til områdets vandforsyning, og vandforsyningsplanen indikerer, at forsyningen efterhånden skal overgå til disse.

Bestemmelserne beskrevet i dette kapitel gælder for tilladelser til alle typer af vandindvinding og vandindvindingsanlæg – bortset fra indvinding ved afsaltning af havvand – det vil sige både indvinding af overfladevand og grundvand samt tilladelser til almene forsyninger og ikke-almene forsyninger, herunder enkeltindvindere.

Hvis en indvindingstilladelse udløber og skal fornyes, skal fornyelsen behandles af kommunalbestyrelsen som var det en ny tilladelse, jf. vandforsyningslovens § 22, stk. 2. Der er ikke hjemmel til at give administrative forlængelser.

Undtagelsesbestemmelser

Der er følgende undtagelser til bestemmelsen i vandforsyningslovens § 18:

1. § 18, stk. 3. En ejer af jord ned til en å-bred eller lignende kan uden tilladelse indvinde overfladevand til kreaturvanding
2. § 18, stk. 2. En grundejer, hvis ejendom er beliggende uden for en almen vandforsynings naturlige forsyningsområde, har ret til at indvinde grundvand på egen grund til brug i egen husholdning, medmindre der må antages at være nærliggende fare for, at vandet ikke vil opfylde drikkevandskvalitetskravene eller i øvrigt vil blive sundhedsfarligt.
Bemærk, at dette kun er en undtagelse for kravet om indvindingstilladelse. Der er dermed stadig krav om boretilladelse og tilladelse til vandindvindingsanlægget.
3. § 20, stk. 2. Anlæg med en årlig indvinding af grundvand på højst 3.000 m³, der ikke anvendes til vanding af landbrugsafgrøder, og som højst forsyner fire husstande med vand til husholdningsbrug, kan kun nægtes tilladelse, hvis det er praktisk muligt at skaffe anden hensigtsmæssig vandforsyning på økonomisk rimelige vilkår, eller at der må antages at være nærliggende fare for, at vandet ikke vil opfylde de fastsatte drikkevandskvalitetskrav eller i øvrigt blive sundhedsfarligt. Der skal dermed stadig søges om tilladelse til denne type indvinding og anlæg, men indvindingsretten er beskyttet, så længe de nævnte forudsætninger er opfyldt.

Naturligt forsyningsområde

Begrebet "uden for en almen vandforsynings naturlige forsyningsområde", er ikke fastdefineret, da dette i høj grad afhænger af sagens nærmere detaljer. Det tolkes generelt som det område, der i dag kan forsynes uden at vandværket først skal udvide sin indvindingskapacitet, og hvor der kan etableres forsyningsledning til indenfor en fornuftig økonomisk ramme. Det kan i de konkrete tilfælde være relevant at inddrage områdets geografi, udstrækningen af det eksisterende forsyningsnet, længden af det nødvendige ledningsnet til at nå det påtænkte område, antallet af ejendomme, der skal forsynes mv., i vurderingen af, om der er tale om et praktisk og økonomisk fornuftigt projekt for vandforsyningen.

Kommunen kan lave retningslinjer for, hvordan dette skal administreres, i deres vandforsyningsplan efter vandforsyningslovens § 14. Bemærk, at det ikke er det samme som "forsyningsområde" for de enkelte vandforsyningsanlæg i vandforsyningsplanerne, da disse også omfatter områder, som først i fremtiden efter udbygning af ledningsnettet kan forsynes fra anlægget.

Økonomisk rimelige vilkår

Hvorvidt der kan skaffes anden vandforsyning "på økonomisk rimelige vilkår" beror på en vurdering af:

- tilslutningsomkostningerne
- om tilslutningen kan etableres inden for en overskuelig tidshorisont,
- samt proportionaliteten mellem udgifterne som ansøgeren pålægges, mod efterlevelse af vandforsyningsplanens retningslinjer og planer for forsyningens struktur, herunder opfyldelse af vandforsyningernes ret og pligt til forsyning inden for deres forsyningsområde.

Konkret kan kommunen sammenligne tilslutningsomkostningerne (anlægsbidrag, stikledning mv.), mod de forventede omkostninger, som ansøgeren vil skulle afholde for at skaffe anden praktisk mulig hensigtsmæssig vandforsyning, som kan leve op til vilkårene i § 20, stk. 2. Dette kan f.eks. inkludere vurdering af, hvor en evt. ny boring vil kunne placeres ud fra de geologiske forhold og de lokale forureningskilder, hvor dyb boringen skal være, den nødvendige ledningsføring og tekniske anlæg, etablering af tilstrækkeligt vandbehandlingsanlæg for, at det indvundne vand har tilstrækkelig kvalitet, mv. Kommunen kan lave retningslinjer for, hvordan dette skal administreres, i deres vandforsyningsplan efter vandforsyningslovens § 14.

4.1 En væsentlig udbedring eller ændring

Ved væsentlig udbedring eller ændring forstås, at der f.eks. skal udføres en ny boring til et eksisterende indvindingsanlæg, uanset om det sker for at afløse en tidligere boring. Endvidere, forstås at der foretages væsentlige ændringer i anlæggets behandlingsafsnit, f.eks. opførelse af en ny behandlingsbygning eller udskiftning af eller etablering af en ny vandbehandlingsmetode. Derimod vil f.eks. udskiftning af en pumpe ikke være en væsentlig udbedring eller ændring. Efter Miljøstyrelsens vurdering vil også etablering af et nyt filteranlæg ved et alment vandforsyningsanlæg være en væsentlig udbedring eller ændring, hvor udskiftning af filtret i en boring med bibeholdelse af det tidligere forerør ikke regnes som en væsentlig udbedring af anlægget.

Ved installation af anlæg til avanceret vandbehandling er det kommunalbestyrelsen der vurderer, om ændringen af anlægget er så omfattende, at det må anses for at være en væsentlig ændring. Etablering af et nyt kulfilter eller af anlæg til membranfiltrering er eksempler på ændringer, der kan vurderes som væsentlige afhængig af de konkrete omstændigheder.

I vurderingen af væsentlighed skal inddrages forskellige elementer. Der kan bl.a. ses på, om der er tale om etablering af en ny enhed på vandindvindingsanlægget frem for en udskiftning eller udbedring af en eksisterende enhed. Etablering af en ny enhed vil tale for, at der er tale om en væsentlig ændring. Dette element kan dog ikke stå alene, da også det økonomiske aspekt må inddrages i væsentlighedsvurderingen. Størrelsen på en investering kan have forskellig betydning alt efter vandforsyningens størrelse.

Vandforsyningslovens § 21, stk. 1, omfatter ikke filtermedier eller behandlingskemikalier. Disse reguleres i stedet af drikkevandsbekendtgørelsens § 8 og § 9.

For mere information om ansøgninger og tilladelser til avanceret vandbehandling henvises til vejledning om videregående vandbehandling som kan findes [her](#).

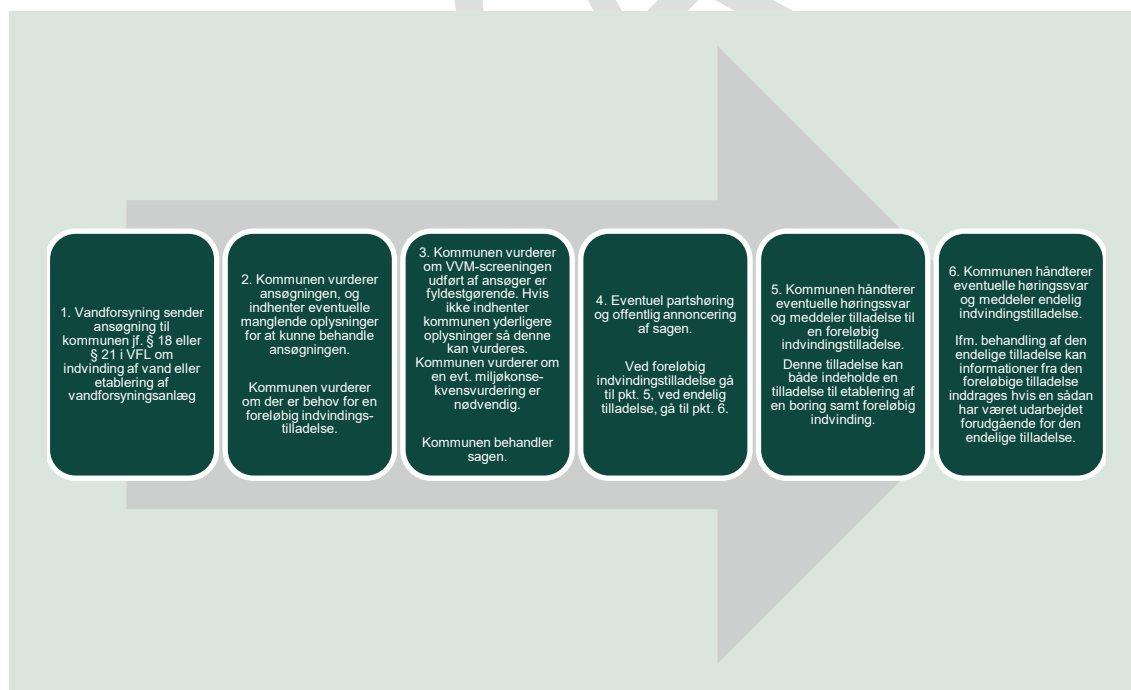
4.1.1 Særligt for erstatningsboringer

Efter vandforsyningslovens § 21, stk. 2, kan der i visse tilfælde, uden tilladelse, etableres en ny brønd eller boring inden for en afstand af fem meter fra det hidtidige indvindingssted samt udbedres eller ændres, når dette er nødvendigt for at opretholde en eksisterende vandforsyning. Arbejdet skal dog anmeldes til kommunalbestyrelsen inden det påbegyndes. Bestemmelsen giver en adgang til uden tilladelse at foretage boringer til erstatning for sammenbrudte eller udtørrede boringer eller brønde, som ikke kan undværes selv i en kortere tid (erstatningsboring). Muligheden for erstatningsboringer efter § 21, stk. 2, gælder dog kun i tvingende nødvendige situationer. Det vil i praksis betyde, at vandforsyningen skal være afbrudt eller i overhængende fare for at blive afbrudt.

Efter vandforsyningslovens § 21, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen dog på baggrund af anmeldelsen bestemme, at etablering, udbedring eller ændring af brønden eller boringen uanset bestemmelserne i stk. 2 kun må ske med tilladelse efter stk. 1. Kommunen skal foretage en konkret vurdering og kan ikke anvende § 21, stk. 3, til generelt at beslutte, at erstatningsboringer i kommunen kræver tilladelse. Miljøstyrelsen vurderer at § 21, stk. 3, kan anvendes f.eks. for bestemte ejendomme, hvis brønde ligger på forureningsudsatte steder, hvor en erstatningsboring ikke bør etableres, eller for almene vandforsyningsanlæg, hvis boringer ligger tæt på en kirkegård eller et kloaksystem og derfor bør flyttes, når lejlighed gives.

4.2 Procesdiagram

For en simpel oversigt over processen fra ansøgning til afgørelse af sager jf. § 18 og § 21 i vandforsyningsloven se Figur 2.

FIGUR 2. Procesdiagram for tilladelser efter § 18 og § 21, i vandforsyningsloven.

4.2.1 Tilladelse til vandindvinding

I vandindvindingsbekendtgørelsens bestemmelser skelnes der mellem foreløbige og endelige tilladelser til vandindvinding. Det sker for at sikre, at der kun i det nødvendigeste omfang foretages investeringer i et anlæg, så længe der ikke er meddelt endelig indvindings-tilladelse. Der skal i de fleste

tilfælde søges om foreløbig tilladelse, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 4 og § 6, før der kan meddeles endelig indvindingstilladelse.

Når ansøgningen om en foreløbig tilladelse er indkommet, undersøger kommunalbestyrelsen om det på grundlag af foreliggende planer eller andre forhold er muligt at godkende et anlæg af den ønskede størrelse på det pågældende sted. Hvis det anses for muligt at imødekomme ansøgningen, meddeler kommunalbestyrelsen den foreløbige tilladelse, som konkret betyder, at ansøgeren kan arbejde videre med sagen, herunder foretage borer og samt afprøve dem i det omfang, den foreløbige tilladelse giver adgang til det. Når boringen og eventuelt prøvepumpning af boringen samt andre ønskede undersøgelser er foretaget, kan ansøgeren således søge om endelig tilladelse.

Denne todeling af tilladelsesproceduren vil ikke altid være nødvendig. I områder, hvor der foreligger fyldestgørende oplysninger fra omkringliggende vandindvindingsanlæg, og kommunalbestyrelsen anser det for muligt at bedømme virkningerne af det ansøgte indvindingsanlæg uden at der tilvejebringes yderligere oplysninger, kan der meddeles endelig tilladelse uden først at give en foreløbig tilladelse.

En sag om tilladelse til udskiftning af et stort vandforsyningsanlægs borer vil typisk kunne behandles under én sagsbehandling, hvis der ikke er tale om flytning af boresteder over store afstande. Ønskes der kun tilladelse til ændring af anlægget uden forhøjelse af indvindingen og uden flytning af indvindingsstedet, kan sagen typisk også behandles under én sagsbehandling. Endvidere kan der også meddeles endelig tilladelse til en vandindvinding, hvis blot vandindvindingstilladelsen skal fornys.

4.3 Ansøgning og afgørelse

Vandindvindingsbekendtgørelsen giver forskellige regler om hhv. indholdet af en ansøgning om foreløbig indvindingstilladelse (§ 6), indholdet af den foreløbige tilladelse (§ 13), indholdet af en ansøgning om endelig tilladelse (§ 14) samt indholdet af den endelige tilladelse (§ 16). Reglerne om indholdet af ansøgningerne og tilladelserne må sammenholdes med de generelle regler for sådanne afgørelser jf. kapitel 3.

4.3.1 Ansøgning om foreløbig tilladelse

Når ansøger har samlet de relevante oplysninger til behandling af den foreløbige indvindingstilladelse, sendes ansøgningen til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor indvindingsstedet er eller ønskes placeret. Ansøgning om en foreløbig indvindingstilladelse skal indeholde følgende oplysninger, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 6:

1. Angivelse af formålet med indvindingen med begrundelse for størrelsen af den ansøgte vandmængde. Drejer sagen sig om et anlæg til almen vandforsyning, skal det anføres, hvorledes forsyningsområdet tænkes fastlagt, hvor mange forbrugere, opdelt på forbrugskategorier, der tænkes forsynet, samt hvilke prognoser, der eventuelt foreligger for den fremtidige udvikling.
2. Angivelse af den ønskede beliggenhed af indvindingssteder og anlæg i øvrigt, af det forventede indvindingsområde, af eventuelle observationsboringer og stationer for måling af vandstand og vandføring, indtegnet på Geodatastyrelsens kort i målforskel 1:25.000. På tilsvarende kort indtegnes et eventuelt påtænkt forsyningsområde. Der skal gives oplysning om matrikelbetegnelse for anlægget.
3. Skønsmæssig angivelse af mulighederne for at indvinde den ansøgte vandmængde og af følgevirkninger af indvindingen. Endvidere om muligt oplysning om den pågældende vandtypes egnethed til formålet.
4. For grundvandsindvinding: Oplysning om forurenende forhold, som ansøgeren er bekendt med indenfor indvindingsområdet.
For indvinding af overfladevand: Oplysning om væsentligt forurenende forhold, som ansøgeren er bekendt med ved og ovenfor indtagningsstedet.

5. Angivelse af arealer, brugsrettigheder mv., der eventuelt må erhverves ved ekspropriation, herunder ejer- og brugerforhold, oplysning om matrikelbetegnelse og fornødent kortmateriale.
6. Fortegnelse over de grundejere og brugere, som ansøgeren ønsker inddraget i sagens behandling.

Ansøgningen skal indeholde en skønsmæssig angivelse efter bedst tilgængelige viden af ovenstående punkter. Kommunalbestyrelsen kan vurdere, at yderligere oplysninger er nødvendige for at kunne sagsbehandle ansøgningen.

Det bemærkes i denne forbindelse, at det sandsynligvis vil være kommunalbestyrelsen, der har den bedste oversigt over bl.a. forurenende forhold omkring det planlagte indvindingsanlæg, og at kommunalbestyrelsen også har adgang til at skaffe sig yderligere oplysninger ved inspektion på privat ejendom i medfør af vandforsyningslovens § 64. Det er ikke tanken at pålægge ansøgeren nogen særlig undersøgelsespligt.

4.3.2 Behandling af sager om foreløbig tilladelse

Kommunalbestyrelsen skal behandle ansøgningen om foreløbig tilladelse efter vandindvindingsbekendtgørelsen §§ 7-12.

Hvilke krav disse bestemmelser stiller til sagsbehandlingsprocessen er gennemgået i kapitel 3.

4.3.3 Afgørelse om foreløbig tilladelse

Den foreløbige tilladelse skal som minimum indeholde de oplysninger der er angivet i vandindvindingsbekendtgørelsens § 13, stk. 1 og 2:

1. Indvindingens formål
2. Indvindingens beliggenhed
3. Indvindingens omfang
4. Hvilke yderligere oplysninger der eventuelt skal indgives, før spørgsmålet om endelig tilladelse kan behandles
5. Oprettelse af de nødvendige borer og eventuelt prøvepumpninger af borer
6. Oprettelse af de nødvendige måleanordninger i vandløb
7. Tidsfrist for udnyttelse af den foreløbige indvindingstilladelse
8. En vurdering af indvindingens påvirkning af omgivelserne samt stillingtagen til følgerne af en evt. påvirkning (læs mere om denne vurdering i afsnit 3.2.2).
9. Endelig skal der gøres opmærksom på, at en endelig indvindingstilladelse kun kan forventes meddelt, hvis det er forsvarligt efter de oplysninger der vil fremkomme under den videre behandling af sagen.

Listen i § 13 er ikke udtømmende og kommunalbestyrelsen kan vurdere, at yderligere oplysninger skal indgå i tilladelsen.

Den foreløbige tilladelse kan indeholde tilladelse til - og krav om - oprettelse af eventuelle borer, der er nødvendige for at bedømme vandindvindingsmulighederne. Kommunalbestyrelsen kan i tilladelsen, som tidligere nævnt, fastsætte vilkår om, at der også skal foretages eventuelle prøvepumpninger mv. af borerne. Et sådant krav om prøvepumpning bør normalt stilles for borer til almene vandforsyningsanlæg, som omfattes af vandforsyningslovens § 20, samt for større private- og institutionsanlæg. Hvis der er tale om flere borer inden for et begrænset område, kan det efter en bedømmelse af de hydrologiske forhold være tilstrækkeligt at prøvepumpe enkelte af dem. I Miljøstyrelsens [Vejledning om borer på land](#) beskrives, hvordan en prøvepumpning kan udføres. Når der i tilladelsen stilles krav om prøvepumpning, bør det også anføres, hvorledes - herunder hvor længe - prøvepumpningen skal udføres.

Hvis der i forbindelse med en foreløbig indvindingstilladelse også meddeles tilladelse til udførelse af en boring, må borearbejdet i visse tilfælde først foretages 4 uger efter tilladelsen er meddelt, eventuelt endnu senere, hvis tilladelsen påklages, jf. vandforsyningslovens § 78, stk. 3. Se også afsnit 3.3.3.

Hvis der forud for en foreløbig indvindingstilladelse allerede er meddelt borestilladelse, og boringen dermed er prøvepumpet, vil det primære formål med en foreløbig indvindingstilladelse være at få yderligere oplysninger om indvindingen for at spørgsmålet om en endelig indvindingstilladelse kan behandles.

I afgørelsen kan det være relevant at bemærke, at ejeren af vandindvindingsanlægget jf. vandforsyningslovens § 23, stk. 1 og 2, er erstatningspligtig for skader, som forvoldes af ændringer i grundvandsstanden under prøveboringer og prøvepumpninger samt under anlæggets udførelse eller drift. Erstatningen kan dog nedsættes eller bortfalde, hvis den skadelidte selv er årsag til skaden, eller at skaden vurderes at være en følge af særlige forhold på skadelidtes ejendom, som denne bør bære risikoen for. Hvis der ikke kan opnås enighed, følger det af vandforsyningslovens § 23, stk. 5, at erstatningsspørgsmål afgøres af taksationsmyndigheden.

4.3.4 Ansøgning om endelig tilladelse

Ansøgning om en endelig indvindingstilladelse skal indeholde følgende oplysninger, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 14:

1. Genpart af indberetning til De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS) om foretagne boringer, jf. bekendtgørelse om udførelse og sløjfninger af boringer og brøde på land.
2. Analyse af råvandet, medmindre kommunalbestyrelsen vurderer, at dette er unødvendigt. For grundvandsanlæg skal der foreligge analyser for hver boring. For overfladevandsanlæg skal der anføres prøveudtagningssteder og oplysninger om kvalitetsens årstidsvariation.
3. Beskrivelse af det planlagte indvindingsanlægs indretning.
4. Vurdering af, om det på grundlag af de foretagne prøvepumpninger eller vandføringsmålinger må antages muligt at indvinde den ansøgte vandmængde.
5. Redegørelse for et eventuelt behandlingsanlægs placering.
6. Beskrivelse af det ansøgte behandlingsanlægs med begrundelse for, at anlægget anses for egnet til fremstilling af vand til det ansøgte formål ud fra den givne råvandskvalitet. Endvidere tegninger af anlægget.
7. Oplysning om, hvordan eventuelt skyllevand fra anlægget tænkes afledt, og hvordan eventuelt udfældet slam skal behandles.
8. For almene vandforsyninger planer over vandforsyningsanlæggenes beliggenhed og udformning af ledningsnet med angivelse af materialer, dimensioner og trykzoner. Endvidere foreliggende regulativ eller udkast til regulativ, eventuelt med tilhørende takstblad, og vedtægter hvis den almene vandforsyning ikke ejes af en offentlig myndighed.
9. Angivelse af arealer, brugsrettigheder mv., der eventuelt må erhverves ved ekspropriation, herunder ejer- og brugerforhold, oplysning om matrikelbetegnelse og fornødent kortmateriale.
10. Fortegnelse over de grundejere og brugere, som ansøgeren ønsker inddraget under sagens behandling
11. De oplysninger, der i den foreløbige tilladelse er angivet til at være nødvendige for at kunne behandle spørgsmålet om endelig tilladelse, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 13, stk. 1, nr. 4.
12. Hvis ansøgningen omfatter vandindvindingsanlæg, skal der foreligge en teknisk, økonomisk og miljømæssig redegørelse for valget af indvindingssted og vandbehandling.

Listen i § 14 er ikke udtømmende og kommunalbestyrelsen kan vurdere, at enten yderligere eller færre oplysninger er nødvendige for at kunne sagsbehandle ansøgningen.

I ansøgninger om endelig tilladelse til vandindvinding skal der foreligge en række beskrivelser og vurderinger som kommunalbestyrelsen kan basere den endelige tilladelse på. Når der skal foretages analyse af råvandet, bør analysen inkludere de parametre, som er omfattet af bilag 1 i drikkevandsbekendtgørelsen, hvis vandet skal anvendes til drikkevandsforsyning. Efter omstændighederne kan flere parametrene inkluderes, f.eks. når der det pågældende sted er fare for forurening med særlige stoffer, eller indskrænkes, f.eks. hvis ansøgningen omhandler indvinding af vand der ikke skal anvendes til drikkevand.

4.3.5 Behandling af sager om endelig tilladelse

Kommunalbestyrelsen skal behandle ansøgningen om foreløbig tilladelse efter vandindvindingsbekendtgørelsen §§ 7 -12 samt § 15 stk. 2 og 3. Hvilke krav disse bestemmelser stiller til sagsbehandlingen er gennemgået i kapitel 3.

Dog kan kommunalbestyrelsen vurdere, at sagen er tilstrækkeligt belyst i forbindelse med behandlingen af den foreløbige tilladelse, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 15, stk. 1.

4.3.6 Afgørelse om endelig tilladelse

En endelig indvindingstilladelse skal indeholde følgende jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 16:

1. Indvindingens formål
2. Indvindingsstedets placering og råvandsanlæggets indretning. Indvindingsboringer skal angives med DGU-arkiv nr.
3. Indvindingens størrelse, og for hvilket tidsrum der meddeles indvindingstilladelse. Se tidsbegrænsninger for forskellige indvindingsformål i vandforsyningslovens § 22.
4. Hvordan indvindingen og udpumpningen fra anlægget skal måles. Det skal anføres, at bestemmelserne herom til enhver tid kan ændres af kommunalbestyrelsen.
5. Den tilladelige sænkning af vandstanden i boringerne eller den højst tilladelige indvinding pr. time. Anlæg med en årlig indvinding af grundvand på højst 3.000 m³, der ikke anvendes til vanding af landbrugsafgrøder, er undtaget dette krav.
6. En vurdering af indvindingens påvirkning af omgivelserne og en stillingtagen til følgerne af denne påvirkning. Det skal herunder bestemmes, hvilke undersøgelser der eventuelt skal foretages til kontrol af indvindingens følgevirkninger på grundvandsstand og vandløb, og i hvilket omfang kommunalbestyrelsen kan begrænse tilladelsen i tilfælde af nedgang i vandføring og vandstand i vandløb.
7. Råvandskvaliteten og dens egenhed til det ansøgte formål.
8. Om der i medfør af miljøbeskyttelseslovens §§ 22-24 og § 26 a skal fastsættes beskyttelsesforanstaltninger til forebyggelse af forurening af det vand der ønskes indvundet.
9. Behandlingsanlæggets placering, indretning og funktion, herunder angivelse af anlæggets kapacitet og mulighed for at behandle den foreliggende råvandskvalitet, så den svarer til vandforsyningsformål.
10. Hvordan kontrollen med råvandets og det behandlede vands kvalitet skal finde sted, herunder om der skal stilles krav om andre undersøgelser end anført i bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.
11. Bestemmelse om skyllevandsafledning og om behandling af slammet.
12. Anlæggets funktion i undtagelsessituationer, herunder etablering af nødstrømsanlæg og mulighed for beskyttelse mod radioaktiv forurening.
13. Om der skal stilles særlige vilkår for tilladelsen.

Listen i § 16 er ikke udtømmende og kommunalbestyrelsen kan vurdere, at enten yderligere eller færre oplysninger skal indgå i sagsbehandlingen forud for den endelige tilladelse. Det er værd at bemærke, at nogle af de punkter, der skal belyses ifm. en foreløbig indvindingstilladelse også

fremgår her, og det er således muligt at genbruge arbejdet fra den foreløbige indvindingstilladelse, hvis intet har ændret sig.

Bemærk, at der kan være yderligere krav til afgørelsen, herunder til indhentning af andre tilladelser, påbud og forbud, ekspropriation og rådighedsindskrænkning samt underretning af interessenter. Disse krav er beskrevet i kapitel 3.

Iht. vandindvindingsbekendtgørelsens § 35, skal tilladelser, der ikke offentlig annonceres, indeholde kort fra Geodatastyrelsen i måleforholdet 1:25.000 med angivelse af beliggenheden af indvindingssteder og behandlingsanlæg og grænserne for anlæggets eventuelle forsyningsområde og beskyttelsesområde og, for indvinding af overfladevand, afstrømningsområde.

I forbindelse med en endelig indvindingstilladelse kan kommunalbestyrelsen stille yderligere vilkår. Hvilke vilkår, der vil være relevante, afhænger af, hvilken typer forsyning der er tale om og hvad vandet skal bruges til.

4.3.7 Særlige vilkår

I en tilladelse til et nyt vandforsyningsanlæg mv., eller til væsentlig udbedring af eksisterende vandforsyningsanlæg, er det relevant at stille vilkår til anlæggets indretning og formål.

Hvis der f.eks. skal etableres en ny boring kan eksempler på vilkår være, at boringen skal renpumpes og tilbagepejles og at der skal udføres en prøvepumpning. Endvidere kan det være, at der skal ske en indberetning til GEUS samt elektronisk læsbar mærkning af boringen til identifikation, f.eks. ved angivelse af boringens borearkiv nr. (DGU-nr.).

For såvel grundvands- som overfladevandsanlæg kan der i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 24 og § 26 a, meddeles påbud, forbud eller rådighedsindskrænkninger til sikring af vandforsyningsanlægget, eventuelt mod erstatning. Der kan f.eks. være tale om påbud om fjernelse af bestående olietankanlæg i nærheden af en boring. Der kan endvidere være tale om at kræve bestående kloakledninger tætnet inden for en vis afstand af en vandværksboring. Yderligere kan der være tale om forbud, påbud eller rådighedsindskrænkninger mod anvendelse af pesticider og/eller gødskning inden for et nærmere bestemt område nær boringen.

I tilladelsens vilkår kan det beskrives, hvilke eventuelle beskyttelseszoner der er relevante for den eller de aktuelle boringer der gives tilladelse til. Inden for hver beskyttelseszone gælder forskellige foranstaltninger som vist i Tabel 2. Ud over beskyttelseszoner med ophæng i miljøbeskyttelsesloven, findes der også beskyttelseszoner med ophæng i spildevandsbekendtgørelsen, jordvarmebekendtgørelsen og vaskepladsbekendtgørelsen.

Tabel 2: Oversigt over mulige beskyttelseszoner omkring en almen vandindvindingsboring.

Beskyttelseszone omkring vandforsyningsboringer	Beskrivelse af restriktioner	Lovgivning
10 meter beskyttelseszone (fredningsbælte)	Zonen udlægges næsten altid som et vilkår i vandindvindingstilladelser, hvor det beskrives, at der skal være et indhegnet fredningsbælte på 10 m omkring en almen vandforsyningsboring. Inden for zonen må der ikke anvendes sprøjtemidler, dyrkes eller gødes eller i øvrigt anbringes oplag eller bruges stoffer på en måde der kan forurene grundvandet. Zonen kan være 5 m hvis der er tale om ikke almen vandforsyningsboringer.	Miljøbeskyttelseslovens § 24

25 meter beskyttelseszone	Der må ikke anvendes pesticider, dyrkes og gødes til erhvervsmæssige og offentlige formål inden for en radius på 25 m fra en boring, der anvendes til almen vandforsyning.	Miljøbeskyttelsesloven § 21 b stk. 1.
	Der må ikke etableres nedsivningsanlæg til afledning af tag – og overfladevand, hvortil der ikke afledes husspildevand inden for 25 m af en almen vandforsyningsboring.	Spildevandsbekendtgørelsen § 41
50 meter beskyttelseszone	Inden for 50 m fra en almen vandforsyningsboring må der ikke etableres nye vaskepladser.	Miljøbeskyttelseslovens § 21 c stk. 3
	Der må ikke etableres terrænnære jordvarmeanlæg.	Jordvarmebekendtgørelsens § 9 stk. 2
300 meter beskyttelseszone	Inden for 300 m fra en almen vandforsyningsboring må der ikke ske håndtering mv. af pesticider eller udvendig vask af udstyr.	Miljøbeskyttelsesloven § 21 c stk. 2 og Vaskepladsbekendtgørelsen § 13, stk. 1, nr. 1.
	Der må ikke etableres nedsivningsanlæg til husspildevand inden for 300 m fra et vandindvindingsanlæg hvortil der stilles krav om drikkevandskvalitet.	Spildevandsbekendtgørelsen § 40 stk. 1 nr. 8
	Inden for 300 m fra en almen vandforsyningsboring må der ikke etableres dybe jordvarmeanlæg. Et dybt anlæg kan dog etableres nærmere end 300 m, men mindst 50 m fra en almen vandforsyningsboring, hvis det er installeret efter § 9, stk. 5 i jordvarmebekendtgørelsen.	Jordvarmebekendtgørelsens § 9 stk. 3 og § 9 stk. 5.
Boringsnært beskyttelsesområde	Kommunalbestyrelsen skal for hvert BNBO udarbejde en risikovurdering, der i vurderingen afgøre hvor vidt BNBO skal beskyttes mod erhvervsmæssig anvendelse af pesticider eller ej.	Vandforsyningslovens § 13 e Miljøbeskyttelseslovens §§ 24 og 24 a

5. Korttidstilladelser

Hedebølger og tørke kan have alvorlige konsekvenser for landbruget. Dette var eksempelvis tilfældet i 2018, som var det mest tørkeramte år i Danmark i 99 år. Med forventningen om flere hedebølger og tørkeperioder grundet klimaforandringerne forventes det også, at det i perioder kan blive nødvendigt for landbruget at intensivere deres vanding af afgrøder. Dette kan dog oftest ikke lade sig gøre under deres gældende indvindingstilladelser, da deres indvindingsmængder er fastsat efter en forventet normal årlig indvinding. Nogle landbrug ansøgte i 2018 kommunerne om at øge deres indvindingstilladelse, men blev mødt af lange sagsbehandlingstider og omstændige sagsbehandlingsprocedurer, som ikke kunne afhjælpe deres akutte behov for vand.

Efter tørkeperioden i 2018 blev der dermed synliggjort et behov for korte og midlertidige øgede indvindingstilladelser til landbruget, som kan opnås hurtigt. Der blev derfor indført en forenklet sagsbehandlingsprocedure for korte vandindvindingstilladelser (korttidstilladelser) til at hjælpe landbruget i fremtidige tørkesituationer.

Ansøgere i denne sagstype er jordbrugere med en eksisterende indvindingstilladelse, som har behov for midlertidig at øge indvinding til vanding af landbrugsafgrøder grundet en ekstraordinær vejsituation.

Jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 17, er det kommunalbestyrelsen som har bemyndigelse til at udstede korttidstilladelser. Der gælder dog en række betingelser for at kunne få meddelt en korttidstilladelse.

5.1 Betingelser for korttidstilladelser

Den forenklede procedure til at udstede korttidstilladelser kan kun anvendes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1. Der skal være tale om ekstraordinære vejsituationer
2. Der skal søges om øget indvinding fra eksisterende vandindvindingsanlæg
3. Der skal være tale om indvinding af grundvand
4. Vandet skal bruges til vanding af landbrugsafgrøder

Derudover er det en forudsætning for at der kan meddeles tilladelse, at hensynet til miljø og natur kan opretholdes i overensstemmelse med direktivmæssige forpligtigelser jf. afsnit 3.2.2. Det betyder konkret, at der også ved korttidstilladelser som minimum skal udarbejdes en VVM-screening og om nødvendigt en miljøkonsekvensvurdering.

Hvis ikke alle ovenstående betingelser er opfyldt, skal kommunalbestyrelsen ved behandling af ansøgninger om øgede indvindingstilladelser anvende proceduren for foreløbige og endelige vandindvindingstilladelser som beskrevet i kapitel 4.

5.1.1 Ekstraordinære vejsituationer

Begrebet ekstraordinære vejsituationer er ikke defineret nærmere i bekendtgørelsen. Kommunalbestyrelsen skal således konkret vurdere, om der er tale om en ekstraordinær vejsituation, og hvorvidt reglerne om korttidstilladelser derfor kan finde anvendelse. Reglerne om korttidstilladelser er udarbejdet som følge af tørken i sommeren 2018. Derfor bør kommunalbestyrelsen tage udgangspunkt i sommeren 2018 i deres vurdering af, om der er tale om en ekstraordinær tørkesituation.

Kommunalbestyrelsen kan i sin vurdering tage hensyn til DMI's tørkeindeks, DMI's vejrprognoser, jordbundsforhold og kommunalbestyrelsens praksis for tildeling af vandindvindingsmængder. Derudover bør kommunalbestyrelsen være opmærksom på, at en ekstraordinær vejsituation kan ramme jordbrugere forskelligt afhængigt af, hvornår på året forskellige afgrøder har behov for vand.

5.1.1.1 DMI's tørkeindeks

Der findes ikke en officiel definition i Danmark for, hvornår der er tørke. DMI har udviklet et tørkeindeks, der på kommuneniveau beregner tørke på det agrikulturelle område ud fra tre parametre: nedbør, fordampning og nedsivning.

DMI's tørkeindeks kan tilgås under 'Vejrarkiv' på [DMI's hjemmeside](#) ved at vælge 'Tørkeindeks' og derefter 'Døgnværdi' samt relevant kommune og dato. DMI har derudover beregnet en daglig referenceværdi, der sammen med en række lokale forhold kan anvendes som vejledning for kommunernes afgørelse om, hvorvidt der er tale om en ekstraordinær vejsituation. En tabel over referenceværdierne fremgår af vejledningens bilag 1.

Såfremt DMI's tørkeindeks indgår som led i kommunalbestyrelsens afgørelse, vil det være relevant at kommunalbestyrelsen tager højde for årstiden i sin vurdering af, om det aktuelle tørkeniveau kan vurderes som en ekstraordinær vejsituation.

5.1.2 Grundvand fra eksisterende vandindvindingsanlæg

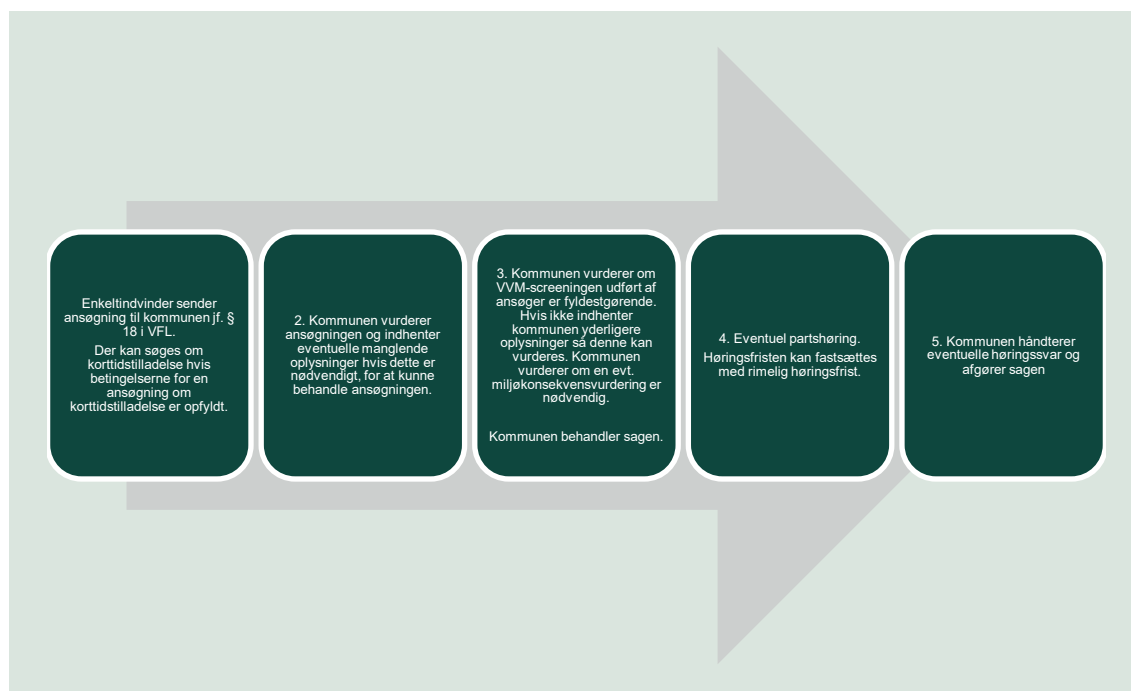
Korttidstilladelser kan kun meddeles til øget indvinding af grundvand fra eksisterende grundvandsboringer. Der vil således være særlige situationer, hvor én boring i en kort periode har to indvindingstilladelser. Dette medfører ikke ændringer i forhold til den årlige indberetning af den samlede indvundne vandmængde. Der henvises i øvrigt til afsnit om indberetning i afsnit 3.5 i denne vejledning. Såfremt en jordbruger har behov for at etablere en ny indvinding, inkl. nye anlæg, af grundvand eller overfladevand, skal sagen behandles som en almindelig indvindingstilladelse i henhold til vandindvindingsbekendtgørelsens kapitel 2 og denne vejlednings kapitel 4.

5.1.3 Vanding af landbrugsafgrøder

Der kan kun søges om korttidstilladelser til vanding af landbrugsafgrøder. Hvis en jordbruger har behov for øget indvinding af vand til andre formål end vanding af landbrugsafgrøder, eller andre erhverv har behov for en øget mængde vand til f.eks. vanding af golfbaner, skal sagen behandles som en almindelig indvindingstilladelse i henhold til bekendtgørelsens kapitel 2 og denne vejlednings kapitel 4.

5.2 Procesdiagram

En simpel oversigt over processen ifm. ansøgning og afgørelse vedr. korttidstilladelser kan ses på Figur 3.

FIGUR 3. Procesdiagram over ansøgning og afgørelse vedr. korttidstilladelser.

5.3 Forberedelse af sagsbehandlingen

For at imødekomme en kortere sagsbehandlingstid kan kommunen overveje at forberede sig på en evt. tørkeperiode ved at opretholde et tilstrækkeligt forhåndskendskab til kommunens naturområder og sammenholde disse med de eksisterende vandindvindingstilladelser. Herudover kan det være relevant med en forudgående vurdering af forskellige indvindings robusthed overfor øgede indvindingsmængder. Kommunen kan i denne sammenhæng benytte de eksisterende værktøjer som kommunen anvender i forbindelse med almindelige vandindvindingstilladelser. Herudover kan kommunen allerede forud for en evt. tørkeperiode overveje, hvordan kommunen vil tilrettelægge og resourcesætte arbejdet med eventuelle ansøgninger om korttidstilladelse. Det vil f.eks. være relevant, at kommunen har planlagt, at der er de nødvendige personalemæssige ressourcer til stede i en tørkeperiode. I lighed med behandling af andre typer ansøgninger om tilladelser til vandindvinding opstiller kommunerne selv rammerne for behandling af sager. Elementer, der vurderes at kunne bidrage til en hurtigere sagsbehandling, kunne være at stille ansøgningsskemaer til rådighed på kommunens hjemmeside for ansøgerne og udarbejde interne retningslinjer til kommunens medarbejdere.

5.4 Ansøgning om korttidstilladelse

Ansøgninger om korttidstilladelser skal som minimum indeholde følgende oplysninger ifølge vandindvindingsbekendtgørelsens § 18:

1. Angivelse af formålet med indvindingen med begrundelse for størrelsen af den ansøgte vandmængde
2. Angivelse af hvilket bestående indvindingsanlæg der ønskes anvendt
3. Skønsmæssig angivelse af mulighederne for at indvinde den ansøgte vandmængde og af følgevirkninger af indvindingen. Endvidere om muligt oplysning om den pågældende vandtypes egnethed til formålet
4. Oplysning om forurenende forhold, som ansøgeren er bekendt med inden for indvindingsområdet
5. Fortegnelse over de grundejere og brugere, som ansøgeren ønsker inddraget i sagens behandling
6. Øvrige relevante oplysninger

Der er således behov for færre oplysninger når der søges om korttidstilladelse end når der søges om tilladelse til en foreløbig eller endelig vandindvindingstilladelse, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 6 og § 14. Dette skyldes bl.a., at der er tale om indvinding fra bestående anlæg, hvilket betyder, at der ikke skal indsendes oplysninger om ønskede beliggenhed af indvindingssteder og anlæg mv., jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 2. Ligeledes skal der ikke angives arealer, brugsrettigheder mv., der eventuelt må erhverves ved ekspropriation, herunder ejer- og brugerforhold, oplysning om matrikelbetegnelse og fornødent kortmateriale, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 5.

5.5 Behandling af sager

Ved modtagelse af ansøgningsmaterialet skal kommunalbestyrelsen, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 19, forholde sig til, om sagen er tilstrækkeligt oplyst. Hvis dette ikke er tilfældet, kan kommunalbestyrelsen indhente yderligere oplysninger, bl.a. fra ansøgeren.

Hvis sagen er tilstrækkeligt oplyst, skal kommunalbestyrelsen vurdere ansøgningens forenelighed med en række planer herunder:

- Vandforsyningsplanen, jf. vandforsyningslovens § 14 og § 14 a.
- Råstofplanen, jf. råstoflovens § 5 a.
- Vandområdeplanen, jf. vandplanlægningslovens § 26.

Denne bestemmelse er tilsvarende kravene i bekendtgørelsens § 8, som er uddybet i afsnit 3.2.

5.5.1 Partshøring og offentlighed

Finder kommunen, at en sag skal fremmes, følger det af vandindvindingsbekendtgørelsens § 20, at kommunen skal indhente udtalelser fra andre interesserede myndigheder samt udtalelser fra andre kommunalbestyrelser, som kommunen antager kan have interesse i indvindingen i området. Berørte parter ret til udtalelse efter § 20 svarer til retten til udtalelse efter § 9, hvorfor der henvises til yderligere information i afsnit 3.3.1. Det er i bekendtgørelsen præciseret, at indhentelse af udtalelser i forbindelse med korttidstilladelser kan ske parallelt med en eventuel almindelig partshøring i henhold til forvaltningsloven, med det formål, at forkorte sagsbehandlingstiden.

Ved interesserede myndigheder forstås berørte myndigheder i miljøvurderingslovens forstand, se også afsnit 3.3.1.

I forhold til fastsættelse af høringsfristen i forbindelse med en eventuel partshøring henvises til de almindelige forvaltningsretlige principper. Således skal en høringsfrist give en part rimelig tid til at sætte sig ind i sagens oplysninger og til at overveje en evt. udtalelse. I vurderingen af fristens længde kan indgå omfanget af oplysninger og sagens karakter. Hensynet til andre private interesser i en hurtig behandling af sagen kan også indgå i fastsættelsen af en rimelig høringsperiode. Dette forhold kan være særlig relevant i en situation med ekstraordinære vejrforhold og dermed være et argument for en kort høringsperiode.

5.6 Afgørelse om korttidstilladelse

En korttidstilladelse til forøget indvinding skal ifølge vandindvindingsbekendtgørelsens § 21, stk. 1, indeholde bestemmelser om følgende:

1. Indvindingens formål
2. Indvindingsstedets beliggenhed
3. Indvindingens omfang
4. Den tilladelige sænkning af vandstanden i borerne eller den højst tilladelse indvinding pr. time
5. Tidsfrist for udløb af en korttidstilladelse til øget indvinding

6. Eventuelle øvrige vilkår af hensyn til tilstrækkelig og kvalitetsmæssig tilfredsstillende vandforsyning samt miljøbeskyttelse og naturbeskyttelse, herunder bevarelse af omgivelsernes kvalitet.

Bemærk, at punkt 6 forudsætter, at kommunalbestyrelsen i korttidstilladelsen skal give en vurdering af og tage stilling til den øgede indvindings påvirkning på omgivelserne. Det vurderes i de fleste tilfælde, at kommunens behandling af dette kan gøres relativt hurtigt, da der i forbindelse med de eksisterende tilladelser allerede er foretaget en række af vurderingerne i forhold til vandområdeplanerne, naturområder og andre hensyn som reglerne om korttidstilladelser stiller krav til.

Tilladelsen skal offentliggøres på kommunens hjemmeside, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 21, stk. 3.

Bemærk endvidere, at der kan være yderligere krav til afgørelsen, herunder til kortmateriale, indhentning af andre tilladelser samt underretning af interessenter. Krav til disse er beskrevet i kapitel 3.

5.7 Tilsyn og indberetning

De almindelige regler og krav i forhold til tilsyn og årlige indberetninger af indvindingsmængder gælder også for korttidstilladelser. Der indføres således ikke et selvstændigt indberetningskrav eller andre formelle rammer i forhold til kommunernes tilsyn med korttidstilladelser. I lighed med andre forvaltningsområder har kommunerne således mulighed for selv at tilrettelægge deres tilsyn.

Derudover følger det, at afgørelser vedrørende disse sagstyper også er omfattet af sagsbehandlingsreglerne i bekendtgørelsens §§ 33-39. Disse regler er beskrevet i vejledningens kapitel 3.

5.8 Klageret

I lighed med andre typer afgørelser om vandindvinding kan afgørelser om korttidstilladelser påklages af afgørelsens adressat og enhver, der må antages at have en individuel interesse i sagens udfald. Dette følger af vandforsyningslovens § 80, stk. 1. Derudover har de interesseorganisationer, der er tillagt en særlig klageadgang efter vandforsyningslovens § 80, stk. 2, mulighed for at påklage en afgørelse om vandindvinding. Det er alene afgørelser om forbud og påbud, der som udgangspunkt har opsættende virkning. En tilladelse til yderligere indvinding fra en eksisterende boring vil ikke være omfattet af reglerne om opsættende virkning efter vandforsyningslovens § 78, stk. 3, da tilladelsen ikke forudsætter udførelse af bygge- og anlægsarbejde. Dermed vil en klage over en korttidstilladelse ikke have opsættende virkning. Tilsvarende er der ikke i de gældende regler krav om, at en ansøger efter modtagelsen af en tilladelse, skal afvente udløbet af klagefristen, før tilladelsen udnyttes.

6. Tilladelse til bortledning mv. af grundvand

Efter vandforsyningslovens § 26 kræves der i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder, gravning af ler, grus, brunkul, kridt mv. tilladelse til bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden.

Tilfælde, hvor en tilladelse til bortledning eller anden sænkning af grundvandsstanden er nødvendig, omfatter bl.a. følgende:

1. Bortpumpning af grundvand for at holde kældre tørre i områder med høj grundvandsstand.
2. Bortpumpning af grundvand for at tørholde viadukter.
3. Bortpumpning mv. af grundvand fra grusgrave og kridtbrud for at gøre det muligt at indvinde grus og kridt i tør tilstand.
4. Bortpumpning mv. af grundvand for at tørholde vejanlæg
5. Sænkning af grundvandsstanden som følge af råstofindvinding under grundvandsspejlet.
6. Gennemgravning af bakker i forbindelse med vejanlæg med den virkning, at grundvandsstanden i det tilsluttende bakke drag synker.

En række forhold er dog undtaget fra pligten til at søge tilladelse efter vandforsyningslovens § 26. Dette gælder følgende forhold jf. vandforsyningslovens § 26, stk. 2 og 4:

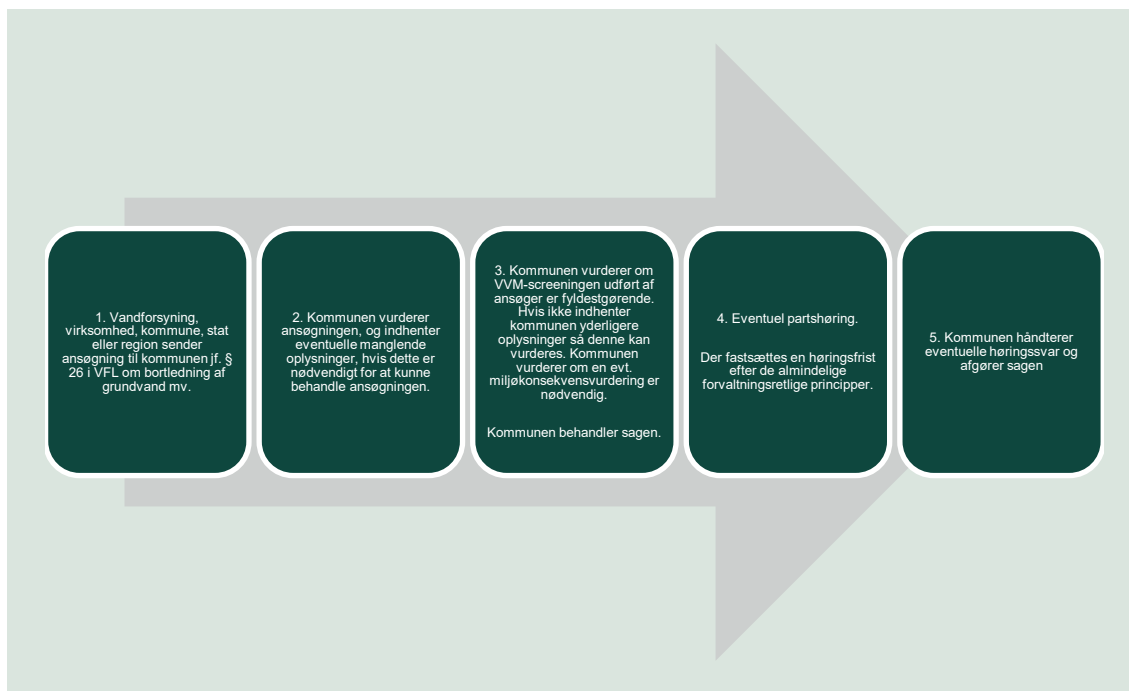
1. Midlertidige bortledninger, når bortledningen må antages at blive af højst 2 års varighed, og bortledningen i hvert af disse år må antages højst at omfatte 100.000 m³ grundvand, og der endvidere ikke inden for 300 m fra bortledningsstedet findes anlæg til indvinding af grundvand, som efter deres art er omfattet af vandforsyningsloven § 20. Der henvises herom til vandforsyningslovens § 26, stk. 2. Bestemmelsen betyder, at en række mindre bortledninger under støbning af fundamenter ikke vil kræve tilladelse efter vandforsyningslovens § 26. I de tilfælde, hvor der ikke kræves tilladelse efter vandforsyningsloven til midlertidige bortledninger i forbindelse med byggeri, vil kommunalbestyrelsen dog kunne skride ind efter byggelovens § 12 A.
2. Bortledninger der må foretages, fordi der opstår mulighed for skade på bestående vej- og jernbaneanlæg, jf. vandforsyningslovens § 26, stk. 2.
3. Sænkning af grundvandsstanden, der foretages i dyrkningsøjemed efter reglerne i lov om vandløb.

Tilladelse om bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden efter vandforsyningslovens § 26 meddeles af den kommunalbestyrelse, hvor arbejdet udføres jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 22.

Bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden, der foretages i forbindelse med statslige bygge- og anlægsarbejder, må kun ske efter forudgående forhandling med kommunalbestyrelsen jf. vandforsyningslovens § 27. Opstår der mellem den statslige anlægsmyndighed og kommunalbestyrelsen uenighed om, hvilke foranstaltninger der skal foretages af hensyn til vandforsyningsforholdene, afgøres spørgsmålet af Miljøstyrelsen.

6.1 Procesdiagram

På Figur 4 er der skitseret et procesdiagram der viser processen i forbindelse med ansøgning og meddelelse af sager vedr. bortledning mv. grundvand.

FIGUR 4. Procesdiagram der viser processen fra ansøgning til afgørelse i forbindelse med sager omhandlede bortledning mv. af grundvand.

6.2 Ansøgning om tilladelse til bortledning mv. af grundvand

I vandindvindingsbekendtgørelsens § 23, er der givet regler om, hvilke oplysninger der er nødvendige i en ansøgning om tilladelse efter vandforsyningslovens § 26. En ansøgning om tilladelse til bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvand skal ifølge vandindvindingsbekendtgørelsens § 23, stk. 2, indeholde følgende:

1. En nærmere beskrivelse af det arbejde, der påvirker grundvandet
2. En nærmere beskrivelse af den bortledte vandmængdes anslåede størrelse pr. år og pr. time
3. En nærmere beskrivelse af vandets kvalitet og den planlagte bortledningsmåde
4. Oplysninger om den virkning, som bortledningen antages at medføre for grundvandet, den skade, som dette ventes at medføre på andre ejendomme, og muligheden for at afhjælpe en sådan skade.

Ovennævnte emner skal som minimum belyses, for at kommunalbestyrelsen kan sagsbehandle ansøgningen. Hvis der er tale om meget omfattende bortledninger, kan det være nødvendigt, at ansøgeren foretager en særlig hydrologisk undersøgelse for at fremskaffe oplysningerne. I almindelighed vil det dog antagelig være tilstrækkeligt, at ansøgeren foretager et skøn ud fra foreliggende oplysninger.

6.3 Behandling af sager

Efter vandindvindingsbekendtgørelsens § 24, er sagsbehandlingen omfattet af de generelle bestemmelser i bekendtgørelsens § 7, § 12 og § 15 stk. 2 og 3, derudover er bortledning mv. nævnt direkte i bekendtgørelsens § 9.

Hvilke krav disse bestemmelser stiller til sagsbehandlingen er gennemgået i kapitel 3.

Derudover følger det af bekendtgørelsens kapitel 7 og 8, at afgørelser vedrørende disse sagstyper også er omfattet af sagsbehandlingsreglerne i bekendtgørelsens §§ 33-40. Disse regler er beskrevet i vejledningens kapitel 3.

Endvidere har EU Domstolen i sag C-263/08, Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening, udtalt, at bestemmelsen i miljøvurderingslovens bilag 2, nr. 10 m skal tolkes bredt, og ikke kun projekter hvor vandet nyttiggøres er omfattet af bestemmelsen. Dvs. at grundvandssænkning også omfattet af denne bestemmelse, og der således skal udarbejdes en VVM-screening ifm. en grundvands-sænkning samt evt. miljøkonsekvensvurdering hvis det vurderes nødvendigt.

6.4 Afgørelse om tilladelse til bortledning mv. af grundvand

En tilladelse til bortledning af grundvandet eller sænkning af grundvandsstanden skal jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 25, som minimum indeholde følgende:

1. En beskrivelse af det pågældende arbejde og dets formodede indvirkning på grundvandsstanden.
2. Fastsættelse af den vandmængde, som tillades bortledt.
3. Fastsættelse af den tilladelige sænkning af grundvandsstanden eller den højest tilladelige bortledning pr. time.
4. Fastsættelse af eventuelle særlige vilkår for tilladelsen, herunder vilkår om en nærmere angiven afhjælpning af skade på anden ejendom.
5. Fremhævelse af, at tilladelsen kan tilbagekaldes eller ændres uden erstatning, hvis de forudsætninger, som lå til grund for afgørelsen, viser sig urigtige eller ændres væsentligt.

Det bemærkes, at hvis der er tale om en simpel dræning, som ikke forudsætter bortpumpning af vand, bør man normalt ikke kræve den afledte vandmængde målt, men bør nøjes med at fastsætte den tilladelige sænkning af grundvandsstanden. I så fald vil den vandmængde, som tillades bortledt, alene være bestemt af denne sænkning. Hvor stor en sænkning der kan tillades, vil afhænge af drænets placering og jordlagenes gennemtrængelighed.

Hvis der på den anden side er tale om bortpumpning af vand, bør den tilladelige bortledning begrænses både ved fastsættelse af den i alt tilladelige bortledning pr. år og den i alt tilladelige grundvandsstands-sænkning eller den højest tilladelige bortledning pr. time. I særlige tilfælde bør man i denne forbindelse stille krav om, at det bortledte vand måles. I langt de fleste tilfælde vil det dog være tilstrækkeligt at etablere en driftstimetæller eller en særskilt elmåler i forbindelse med pumpen, så ydelsen pr. drifttime eller pr. kWh er kendt.

Kontrollen med bortledningens størrelse føres af brugeren eller ejeren af bortledningsanlægget, men kommunalbestyrelsen kan kontrollere målingerne.

Bemærk derudover, at der kan være yderligere krav til afgørelsen, herunder til indhentning af andre tilladelser, påbud og forbud, ekspropriation og rådighedsindskrænkning samt underretning af interessenter. Krav til disse er beskrevet i kapitel 3.

6.4.1 Særligt om erstatning

Hvis en bortledning skader en ejendom gennem forandring af grundvandsstanden, vandføringen i vandløb eller vandstanden i søer mv., er den som udfører bortledningen eller den som bortledningen foretages for, erstatningspligtig for skaden. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, hvis skaden kan tilregnes den skadelidte selv, eller er en følge af særlige forhold på den skadelidtes ejendom, som denne bør bære risikoen for. Dette følger af vandforsyningslovens § 28.

Hvis der ikke kan opnås enighed om erstatning, afgøres det af taksationsmyndighederne. Taksationsmyndighedernes udgifter til at behandle sagen – bortset fra vederlag til formænd og sekretærer – afholdes forlods af tilladelsesmyndigheden.

Hvis en bortledning forventes at skade en ejendoms vandindvinding, kan det gøres til et vilkår for tilladelsen til bortledning, at den bortledende virksomhed skaffer den skadelidende ejendom en anden vandforsyning. Et sådant vilkår bør dog kun stilles, hvis det er klart, at den bortledende virksomhed skal betale alle udgifterne ved den ændrede vandforsyning. Er dette ikke tilfældet - f.eks. fordi den nye vandforsyning vil betyde en forbedring af den skadelidende ejendom, som ejendommens ejer selv må yde bidrag til, bør der ikke stilles vilkår om afhjælpning, men den skadelidende ejendoms ejer må henvises til selv at skaffe sig en ændret vandforsyning og rejse erstatningskrav over for den bortledende virksomhed i medfør af vandforsyningslovens § 28.

UDKAST

7. Planer for ændringer i vandforsyningsstrukturen

Dette kapitel omfatter følgende sager i henhold til vandforsyningslovens § 29 jf. bestemmelserne i vandindvindingsbekendtgørelsens kapitel 5:

1. § 29, stk. 1, i vandforsyningsloven om udarbejdelse af planer for oprettelse af en almen vandforsyning og etablering af vandforsyningsanlæg.
2. § 29, stk. 3, i vandforsyningsloven om afgørelse om inddragelse af ejendomme under en almen vandforsyning.

Disse typer af sager adskiller sig fra de tidligere sagstyper gennemgået i denne vejledning ved, at den ikke indledes ved en ansøgning til kommunen. I stedet indledes sagen af kommunalbestyrelsen i tilfælde hvor vandforsyningen ikke findes tilfredsstillende, og kommunalbestyrelsen således vurderer, at der er et behov for at ændre vandforsyningsstrukturen.

Sagsbehandlingen for de to sagstyper følger de samme bestemmelser i vandindvindingsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelsens §§ 27-29. Derfor beskrives indledningsvist de overordnede anvendelsesmuligheder af bestemmelserne, hvorefter sagsbehandlingsprocessen beskrives.

7.1.1 Plan for oprettelse af en almen vandforsyning

I henhold til vandforsyningslovens § 29, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen udarbejde en plan for oprettelse af en almen vandforsyning og etablering af de enkelte vandforsyningsanlæg. Dette skal bero på en samlet vurdering af vandforsyningssituationen, og indeholde et overslag over udgifterne ved oprettelsen.

Den endelige afgørelse træffes dog ikke af kommunalbestyrelsen, men af Miljøstyrelsen jf. vandforsyningslovens § 29, stk. 2. Miljøstyrelsen afgør, hvorvidt den almene vandforsyning skal gennemføres, i hvilket omfang eksisterende og fremtidig forsyning inden for området skal ske fra den nye almene vandforsyning, på hvilke vilkår tilslutning skal ske, og om den almene vandforsyning skal være kommunalt ejet, et andelsselskab eller et interessentskab.

Efter vandforsyningslovens § 29, stk. 4, kan Miljøstyrelsen også på eget initiativ rejse spørgsmål om gennemførelsen af en almen vandforsyning, og kan i den forbindelse pålægge kommunalbestyrelsen for området at udarbejde plan og overslag.

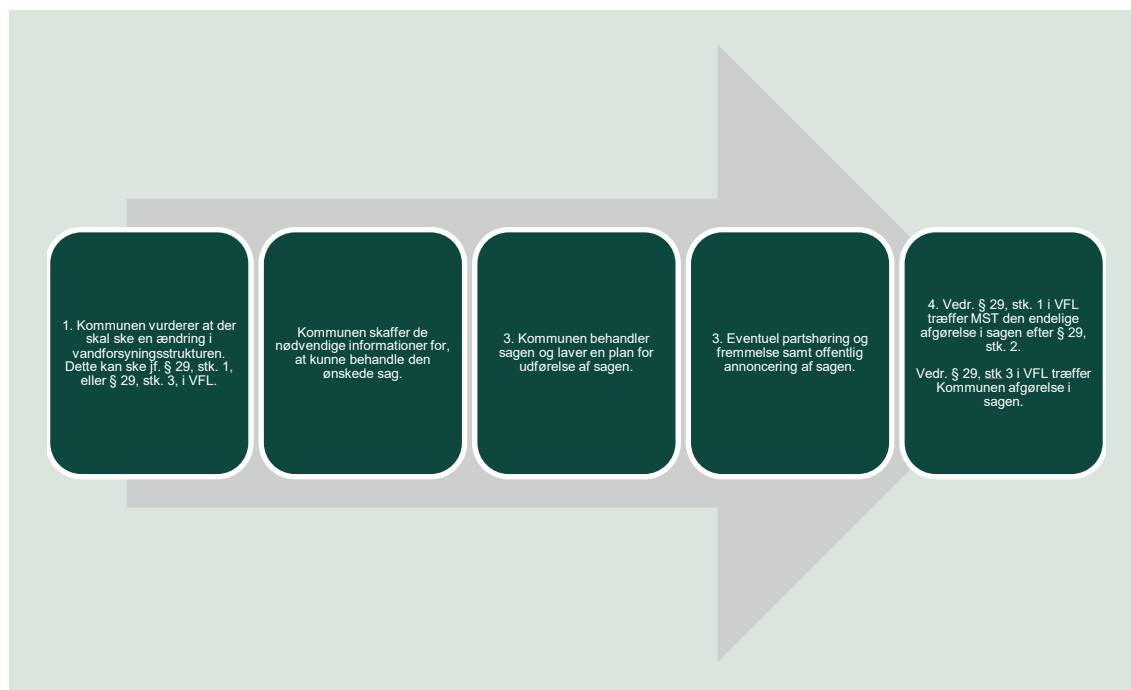
7.1.2 Inddragelse af ejendomme under almene vandforsyninger

Hvis det findes ønskeligt ud fra en samlet vurdering af forholdene i området eller ud fra den enkelte ejendoms forhold kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at en eller flere ejendomme skal tilsluttes en eksisterende almen vandforsyning jf. vandforsyningslovens § 29, stk. 3. Hvis taksterne for bidrag til vandforsyningen er fastsat eller godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 53, stk. 1, skal betaling til vandforsyningen for den inddragede ejendom ske på grundlag af disse takster. Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at der foreligger særlige forhold, som gør, at det ikke vil være rimeligt at anvende taksterne, f.eks. kan kommunalbestyrelsen nedsætte omkostningsbestemte ledningsbidrag for meget fjernliggende forbrugere eller nedsætte anlægsbidraget til vandforsyningens hovedanlæg for forbrugere, der skal betale ekstraordinært høje ledningsbidrag.

Hvis en sådan afgørelse nødvendiggør en øgning af den almene vandforsynings indvindingstilladelse eller en udbygning af et vandforsyningsanlæg, træffes afgørelse om dette af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor anlægget ligger. Bemærk, at dette ikke inkluderer anlæg af det fornødne, nye ledningsnet.

7.2 Procesdiagram

På Figur 5 er der vist et procesdiagram, der vedrører sager om ændringer i vandforsyningsstrukturen.

FIGUR 5. Figuren viser de to typer af sager der kan forekomme, når kommunen ønsker at ændre i vandforsyningsstrukturen.

7.3 Behandling af sager om inddragelse af ejendomme under almene vandforsyninger

Til behandling af sager efter vandforsyningslovens § 29, stk. 1 og 3, skal kommunalbestyrelsen sikre følgende:

1. at der foreligger en beskrivelse af de hidtidige vandforsyningsanlæg i området, herunder anlæggenes nærmere karakter og tekniske tilstand
2. indvindingsanlæggenes beliggenhed i forhold til forureningsmuligheder
3. undersøgelser af kvaliteten af anlæggenes vand i fornødent omfang
4. at der foreligger planer for områdets forsyning fra den påtænkte almene vandforsyning, herunder ledningsføring og ledningsdimensioner, og overslag over udgifterne ved at forsyne området fra den almene vandforsyning.
5. at der foreligger forslag til den betaling, som områdets grundejere, bortset fra eventuel erstatning efter vandforsyningslovens § 30 eller § 31, skal yde for at blive tilsluttet til og få vand fra den almene vandforsyning.

Til behandling af sager om inddragelse af ejendomme under almene vandforsyninger finder bekendtgørelsens §§ 8-9 og §§ 11-12 samt § 15, stk. 2 og 3, anvendelse. Disse regler er gennemgået i kapitel 3.

Derudover er afgørelserne også omfattet af reglerne om fremmelse og annoncering jf. bekendtgørelsens § 10 stk. 1-3. Disse regler er gennemgået i afsnit 3.3.2. Bemærk dog, at det præciseres at annonceringen, udover kravene i § 10 stk. 2, også skal indeholde en fuldstændig angivelse af de ejendomme, som ønskes inddraget under en almen vandforsyning, og oplysning om den almene vandforsyning, som området tænkes inddraget under.

7.4 Afgørelse om inddragelse af ejendomme under almene vandforsyninger

En afgørelse efter § 29 i vandforsyningsloven skal normalt omfatte bestemmelser om følgende:

1. Hvilke ejendomme, der skal inddrages under den almene vandforsyning, og hvilken del af ejendommenes vandforbrug den almene vandforsyning skal overtage.
2. Fra hvilken almen vandforsyning området skal forsynes, og om der bliver tale om udvidelse af den almene vandforsynings indvindingsanlæg mv., hvilke nye forsyningsledninger der skal anlægges, den nærmere ledningsføring og dimensionering af ledningerne, og om nogen del af ledningerne senere må ventes benyttet også til forsyning af andre ejendomme.
3. Oplysning om den anslåede udgift ved de nye anlæg.
4. Hvilke bidrag til den almene vandforsynings hovedanlæg der skal betales af ejerne af de ejendomme, som inddrages under den almene vandforsyning.
5. Hvilke forsyningsledningsbidrag, der skal betales af ejerne af de ejendomme, som inddrages under den almene vandforsyning. Endvidere oplysning om, efter hvilke regler der eventuelt senere skal ske omberegning af forsyningsbidragene, hvis yderligere ejendomme får vand gennem ledningerne.
6. Efter hvilke regler ejerne af de inddragne ejendomme skal betale for stikledninger.
7. Hvornår der skal være skabt mulighed for tilslutning til den almene vandforsyning, og hvornår bidrag efter nr. 4 og 5 skal være betalt.
8. Om ejendommenes hidtidige vandforsyningsanlæg skal sløjfes i forbindelse med nyordningen jf. vandforsyningslovens § 36.

Spørgsmål om områdets forsyning fra anlægget og etablering af de nødvendige ledninger hertil må afgøres af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor området ligger. Bliver der behov for forøgelse af indvindingstilladelsen eller udvidelse af hovedanlægget, må disse dele af sagen imidlertid besluttet af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor anlægget ligger. Hvis området og anlægget ligger i forskellige kommuner, og den kommune, hvor det almene anlæg ligger, ikke vil træffe de nødvendige afgørelser, skal problemstillingen forsøges løst ved forhandling. Opnås der herefter ikke enighed mellem de to kommunalbestyrelser, afgøres sagen af Miljøstyrelsen jf. vandforsyningslovens § 4.

Inden der træffes en afgørelse efter vandforsyningslovens § 29, bør der normalt foretages en gennemgang af forholdene i området med beskrivelse af karakteren af de enkeltanlæg, som ønskes erstattet med forsyning fra det almene anlæg - herunder grundvandsstandens højde i brønde eller borer og for brønde endvidere brøndens dybde -, enkeltanlæggenes tekniske indretning og deres beliggenhed i forhold til nedsivningsanlæg og andre forureningskilder. Omfatter sagen et større antal ejendomme, vil det i reglen være rigtigt at afholde et offentligt møde.

Bemærk, at der kan være yderligere krav til afgørelsen, herunder til indhentning af andre tilladelser, påbud og forbud, ekspropriation og rådighedsindskrænkning samt underretning af interessenter. Krav til disse er beskrevet i kapitel 3.

7.5 Særligt om erstatning og tilskud

Hvis en grundejer, jf. vandforsyningslovens § 29, skal ophøre med at benytte egen vandforsyning, har grundejeren krav på erstatning for udgifterne ved tilslutningen til den almene vandforsyning, jf. vandforsyningslovens § 30, stk. 1, 1. pkt. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde under hensyn til anlæggets alder, eller hvis ejendommens hidtidige vandforsynings- og spildevandsforhold ikke var lovlige eller kvalitetsmæssigt tilfredsstillende. Erstatningen kan desuden afkortes med den forøgelse i værdi, som tilslutningen til den almene vandforsyning måtte tilføre ejendommen, jf. vandforsyningslovens § 30, stk. 1, 2. pkt.

Hvis der ikke er enighed om, i hvilket omfang erstatningen skal betales og i hvilket omfang erstatningen skal betales af hhv. kommunen og af de interesserede grundejere, afgøres dette af taksationsmyndighederne. I tilfælde, hvor der ikke er enighed og sagen henvises til taksationsmyndighederne, betales udgifterne til taksationsmyndigheden forlods af kommunalbestyrelsen, bortset fra vederlag til formænd og sekretærer jf. vandforsyningslovens § 30, stk. 2.

Såfremt en almen vandforsyning som nævnt i vandforsyningslovens § 29, stk. 1, gennemføres, fordi det må forventes at driften af et vandindvindingsanlæg eller en virksomhed helt eller delvist vil gribe ind i grundvandsforholdene ved en bebyggelse, skal ejeren af vandindvindingsanlægget og virksomheden betale erstatning i form af tilskud til oprettelsen af den almene vandforsyning, jf. vandforsyningslovens § 31, stk. 1.

Hvis der ikke er enighed, er det taksationsmyndighederne der afgør, i hvilket omfang der skal betales tilskud, jf. vandforsyningslovens § 31, stk. 2. Udgifterne til sagens behandling i taksationsmyndighederne, bortset fra vederlag til formænd og sekretærer, betales forlods af kommunalbestyrelsen.

8. Afgørelser om inddragelse af vandindvindingstilladelser og om forsyningspligt mv.

For at opretholde den mest hensigtsmæssige vandforsyning i en kommune, findes der lovbestemmelser som kommunalbestyrelsen og miljøministeren kan anvende i tilfælde af, at en vandforsyning ønskes stoppet, en vandforsyning ønskes at overtage en anden forsyning eller at en vandforsyning ønskes udbygget for at kunne opretholde vandforsyningen til borgerne.

Vandindvindingsbekendtgørelsens kapitel 6 omfatter følgende sagstyper:

1. sager om tilbagekaldelse af vandindvindingstilladelser efter vandforsyningslovens § 32
2. sager om forsyningspligt mv. efter vandforsyningslovens kapitel 8, herunder:
 - § 45, stk. 1, pkt. 2, om udvidelse af ikke almene vandforsyningers forsyningspligt inden for samme bebyggelse
 - § 45, stk. 3, om ændringer i eller sammenlægning af forsyningsområder for almene vandforsyninger
 - § 45, stk. 4, om udvidelse af en almen vandforsynings forsyningsområde
 - § 46 om udvidelse af leveringspligtigt område for almene vandforsyninger omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold
 - § 46 a om midlertidig overtagelse af driften af en anden almen vandforsyning i forbindelse med rekonstruktion eller konkurs
 - § 47 om udbygning af almene vandforsyninger
 - § 48, stk. 1 og 2, om påbud om samarbejde mellem vandforsyninger

Bemærk, at retten til at træffe afgørelser efter vandforsyningslovens § 32 samt § 45 stk. 3, § 46, og § 46 a, ikke er uddelegeret til kommunalbestyrelsen. Dette kapitel gennemgår derfor kun anvendelsen af afgørelser efter § 45, stk. 1, pkt. 2, § 45, stk. 4, § 47 og § 48, stk. 1 og 2, da disse er uddelegeret til kommunalbestyrelsen. Dog beskrives også i vandforsyningslovens § 32, da denne paragraf er direkte nævnt i vandindvindingsbekendtgørelsen, og formuleringen kan give anledning til tvivl om ansvarsfordelingen.

8.1 Behandling og afgørelse i sager

Efter vandindvindingsbekendtgørelsens § 31 er disse sagstyper omfattet af sagsbehandlingsreglerne i bekendtgørelsens §§ 8-9, §§ 11-12 og § 15, stk. 2 og 3. Disse regler er beskrevet nærmere i kapitel 3. Derudover følger det af vandindvindingsbekendtgørelsens kapitel 7 og 8, at afgørelser vedrørende disse sagstyper også er omfattet af sagsbehandlingsreglerne i bekendtgørelsens §§ 33-40. Disse regler er endvidere beskrevet i vejledningens kapitel 3. Der er ikke fastsat yderligere bestemmelser vedrørende sagsbehandlingen til disse sagstyper.

Der er endvidere ikke fastsat en specificeret liste over, hvad afgørelser vedrørende sagstyperne skal indeholde. I medfør af vandindvindingsbekendtgørelsens § 32, er de eneste krav, at der skal redegøres for den måde sagen løses på, herunder for økonomiske vilkår, fastsættelse af tidsfrister for gennemførelsen af løsningen samt for betalingsforpligtigelser.

Bemærk dog, at der kan være krav til afgørelsen, herunder til indhentning af andre tilladelser, påbud og forbud, ekspropriation og rådighedsindskrænkning samt underretning af interessenter. Krav til disse er beskrevet i kapitel 3.

8.2 Tilbagekaldelse af indvindingstilladelser

I nogle tilfælde kan det være nødvendigt at inddrage en almen vandforsynings vandindvindingstilladelse. Dette kan være i tilfælde af, at det er nødvendigt at forsyningen helt eller delvist overtages af en anden almen vandforsyning for at sikre en tilstrækkelig forsyning til forbrugerne.

Det kan også være i tilfælde af, at der ønskes at imødekomme en ny ansøgning om vandindvinding fra en almen vandforsyning der skønnes at have væsentlig større betydning for en hensigtsmæssig vandforsyning end det anlæg, hvis tilladelse der gøres indgreb i. Endeligt kan en vandindvindingstilladelse tilbagekaldes, når væsentlige samfundsmæssige hensyn gør det nødvendigt at en indvindingstilladelse i et område ikke udnyttes eller kun udnyttes i et begrænset omfang.

Det er Miljøstyrelsen der har beføjelserne til at tilbagekalde en vandindvindingstilladelse jf. vandforsyningslovens § 32, stk. 1-3, og kommunalbestyrelsen vil således skulle henvende sig til Miljøstyrelsen, når processen vedr. tilbagekaldelse af en indvindingstilladelse skal sættes i gang.

Dog kan kommunalbestyrelsen tilbagekalde eller ændre en indvindingstilladelse, hvis tilladelsen er givet på grundlag af urigtige oplysninger af væsentlig betydning, eller hvis vilkårene for tilladelsen tilsidesættes, jf. vandforsyningslovens § 34. Tilbagekaldelsen eller ændringen vil i sådanne tilfælde kunne gennemføres uden erstatning.

8.3 Udvidelse af ikke-almene vandforsyningers forsyningspligt inden for samme bebyggelse

Kommunalbestyrelsen kan vælge at pålægge en ikke-almen vandforsyning, der allerede forsyner flere ejendomme, at forsyne yderligere ejendomme inden for samme bebyggelse, jf. vandforsyningslovens § 45, stk. 1, pkt. 2, jf. vandindvindingsbekendtgørelsen § 30, stk. 1. Afgørelsen træffes i fællesskab af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor ejendommen er beliggende, og i den kommune, hvor den ikke-almene vandforsyning ligger.

Hvis der opstår uoverensstemmelser om omfanget af og vilkårene i forbindelse med, at kommunalbestyrelsen ønsker at pålægge en ikke-almen vandforsyning, der allerede forsyner flere ejendomme, at forsyne yderligere ejendomme, kan disse uoverensstemmelser afgøres af Miljøstyrelsen jf. vandforsyningslovens § 45, stk. 2. Bemærk også, at bestemmelsen jf. vandforsyningslovens § 29, stk. 3, pkt. 2, om fastsættelse af takster, finder anvendelse. Hvis taksterne for bidrag til vandforsyningen er fastsat eller godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 53, stk. 1, skal betaling til vandforsyningen for den inddragede ejendom dermed ske på grundlag af disse takster. Miljøstyrelsen kan dog beslutte, at der foreligger særlige forhold, som gør, at det ikke vil være rimeligt at anvende taksterne.

8.4 Udvidelse af almene vandforsyningers forsyningsområde

Hvis det er nødvendigt, at en almen vandforsyning udvider sit forsyningsområde, og der er uoverensstemmelse mellem vandforsyningen og kommunalbestyrelsen om dette, har kommunalbestyrelsen mulighed for at pålægge den almene vandforsyningen at forsyne et område, der ligger uden for vandforsyningsens naturlige forsyningsområde.

Kommunalbestyrelsen kan sikre en tilstrækkelig forsyning i kommunen ved i særlige tilfælde at pålægge en almen vandforsyning at forsyne et område, der ligger uden for vandforsyningsens naturlige forsyningsområde, jf. vandforsyningsloven § 45, stk. 4. Bemærk også, at bestemmelsen i vandforsyningslovens § 29 stk. 3, pkt. 2 om fastsættelse af takster finder anvendelse. Hvis taksterne for bidrag til vandforsyningen er fastsat eller godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 53 stk. 1, skal betaling til vandforsyningen for den inddragede ejendom dermed ske på grundlag af disse takster. Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at der foreligger særlige forhold, som gør, at det ikke vil være rimeligt at anvende taksterne.

8.5 Udbygning af almene vandforsyninger

Hvis det er nødvendigt for at sikre rimelig vandforsyning, kan kommunalbestyrelsen pålægge udbygning af allerede eksisterende almene vandforsyninger jf. vandforsyningslovens § 47, stk. 1, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 30, stk. 2, pkt. 1. Afgørelser træffes af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor vandforsyningen ligger.

Hvis en almen vandforsyning, der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, ikke mener at kunne opfylde et pålæg om udbygning, kan det kræve sig overtaget af en lokal almen vandforsyning omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. vandforsyningslovens § 47, stk. 2. En sådan sag afgøres i fællesskab af kommunalbestyrelsen i henholdsvis den kommune hvor den overtagende almene vandforsyning ligger, og i den kommune hvor den vandforsyning der har fået påbud om udbygning ligger, hvis tilfældet er, at de to vandforsyninger ligger i forskellige kommuner, jf. vandindvindingsbekendtgørelsens § 30, stk. 2, pkt. 2.

Hvis der ikke kan opnås enighed, fastsættes vilkårene for en overtagelse af Miljøstyrelsen, jf. vandforsyningslovens § 47, stk. 2, pkt. 2.

I forbindelse med en vandforsynings eventuelle overtagelse af en anden almen vandforsyning må der forventes at skulle træffes afgørelse om forøgelse af indvindingstilladelsen eller om udvidelse af anlægget for det anlæg der skal påtage sig forsyningen.

8.6 Påbud om samarbejde mellem almene vandforsyninger

Hvis det er nødvendigt at de almene vandforsyninger i en kommune samarbejder om at sikre en planmæssig udbygning af vandforsyningen samt en hensigtsmæssig anvendelse, kortlægning, overvågning og beskyttelse af de eksisterende vandforekomster til drikkevandsforsyning, kan kommunalbestyrelsen påbyde et samarbejde mellem de almene vandforsyninger i kommunen jf. vandforsyningslovens § 48, stk. 1. Et påbud om et vandsamarbejde skal dog ske efter forudgående forhandling med de berørte almene vandforsyninger.

Vilkår i forbindelse med et vandsamarbejde fastsættes i mangel af enighed mellem parterne af kommunalbestyrelsen efter forhandling med de berørte parter jf. vandforsyningslovens § 48, stk. 2.

Miljøstyrelsen kan påbyde almene vandforsyninger i forskellige kommuner at indgå i et samarbejde, jf. vandforsyningslovens § 48, stk. 3, pkt. 1. Vilkårene i forbindelse med samarbejder fastsættes i mangel af enighed mellem parterne af Miljøstyrelsen efter forhandling med de berørte parter, jf. vandforsyningslovens § 48, stk. 3, pkt. 2.

Bilag

UDKAST

Bilag 1: DMI referenceværdier til vurdering af ekstraordinære vejsituationer

DMI har beregnet en daglig referenceværdi, der sammen med en række lokale forhold kan anvendes som vejledning for kommunernes afgørelse af, om der er tale om en ekstraordinær vejsituation. Dette skal sammenholdes med DMI's daglige tørkeindeks for kommunen, som kan findes på DMI's hjemmeside www.dmi.dk/vejarkiv.

Af tabellen fremgår, at tørkeindekset skal være mindst 5,0, for at der kan være tale om en tørkesituation. For tabelværdier over 5,0 er 5 pct.-fraktilen for tørkeindekset benyttet (baseret på landsgennemsnittet for perioden 2005-2017). Hvis den aktuelle værdi i tørkeindekset for en given kommune overstiger referenceværdien for den pågældende dato, kan det være en indikation på, at der er tale om en ekstraordinær vejsituation.

Dag-nummer	Måned							
	Marts	April	Maj	Juni	Juli	August	September	Oktober
1	5.0	5.0	6.0	8.1	8.7	8.7	6.5	5.3
2	5.0	5.0	6.1	8.2	8.7	8.7	6.4	5.2
3	5.0	5.0	6.3	8.3	8.7	8.6	6.4	5.0
4	5.0	5.0	6.4	8.5	8.8	8.5	6.3	5.0
5	5.0	5.0	6.5	8.6	8.8	8.4	6.2	5.0
6	5.0	5.0	6.6	8.7	8.8	8.2	6.1	5.0
7	5.0	5.0	6.7	8.8	8.8	8.0	6.0	5.0
8	5.0	5.0	6.8	8.9	8.8	7.8	6.0	5.0
9	5.0	5.0	6.9	9.0	8.8	7.6	6.0	5.0
10	5.0	5.0	7.0	9.0	8.8	7.5	6.0	5.0
11	5.0	5.0	7.0	9.0	8.8	7.3	6.0	5.0
12	5.0	5.0	7.1	9.0	8.7	7.1	6.0	5.0
13	5.0	5.0	7.0	8.9	8.8	6.9	5.9	5.0
14	5.0	5.0	7.0	8.9	8.8	6.7	5.9	5.0
15	5.0	5.0	7.0	8.8	8.9	6.6	6.0	5.0
16	5.0	5.0	7.0	8.8	9.0	6.6	6.1	5.0
17	5.0	5.0	7.1	8.7	9.0	6.6	6.1	5.0
18	5.0	5.0	7.1	8.6	9.1	6.7	6.2	5.0
19	5.0	5.0	7.1	8.6	9.2	6.7	6.2	5.0
20	5.0	5.0	7.2	8.5	9.3	6.8	6.4	5.0
21	5.0	5.0	7.2	8.5	9.4	6.8	6.4	5.0
22	5.0	5.0	7.3	8.4	9.4	6.9	6.4	5.0
23	5.0	5.0	7.3	8.4	9.4	6.9	6.4	5.0
24	5.0	5.0	7.4	8.4	9.4	7.0	6.4	5.0
25	5.0	5.0	7.4	8.4	9.3	7.0	6.3	5.0
26	5.0	5.0	7.5	8.5	9.3	7.0	6.2	5.0
27	5.0	5.2	7.6	8.5	9.2	7.0	6.1	5.0
28	5.0	5.4	7.7	8.5	9.1	6.9	5.9	5.0
29	5.0	5.6	7.8	8.6	9.0	6.8	5.7	5.0
30	5.0	5.8	7.9	8.6	8.9	6.6	5.5	5.0
31	5.0	-	8.0	-	8.8	6.6	-	5.5

[Bagside Overskrift]

[Bagside Tekst]

UDKAST

Miljøstyrelsen
Lerchesgade 35
5000 Odense C

www.mst.dk